

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

DOSAR NR. 39502/3/2026
(3745/2026)

ÎNCHEIERE PENALĂ NR. 1035/DL

Ședința din cameră de consiliu din data de 29 septembrie 2026

Curtea constituită din:

Președinte- judecător de drepturi și libertăți: Violeta-Elena Georgescu-Ashemimry

Judecător de drepturi și libertăți: Cristina Grecu

Judecător de drepturi și libertăți: Dragoș Valentin Mirea

Grefier – Iordache Vasilica

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –
D.I.I.C.O.T. a fost reprezentat de procuror **Constantin Topliceanu**

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect **contestațiile** declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT și inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel**

împotriva încheierii de ședință din data de 22.09.2026, pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București Secția I Penală, în dosarul nr. 39502/3/2026, reluarea cauzei în complet de divergență, constituit potrivit art. 110 (9) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești .

La apelul nominal, făcut în ședința din cameră de consiliu, au răspuns **contestatorii – inculpați Georgescu Călin**, aflat sub măsura preventivă a controlului judiciar, **personal** și asistat de apărători aleși, avocați Sinescu M. și Catrinoiu L., cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei, **și Rusen Ionel**, aflat sub măsura preventivă a controlului judiciar, **personal** și asistat de apărător ales, avocat Pleșa Vasile, cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care,

Completul de judecători de drepturi și libertăți, nefiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri asupra contestațiilor formulate.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită admiterea contestației, desființarea încheierii atacate și, în consecință, admiterea propunerii parchetului privind luarea măsurii arestării preventive pentru o perioadă de 30 de zile față de cei doi inculpați, considerând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textele de lege, în baza cărora, de altfel, a fost formulată propunerea, respectiv art. 223 alin. 1 lit. a) C.p.p., având în vedere, bineînțeles, teza finală, respectiv faptul că *inculpații au făcut pregătiri pentru a fugi din țară*, respectiv alin. 2, raportându-se la starea de pericol pentru ordinea publică, în raport, de altfel, de criteriile statuate de acest text de lege. În ceea ce privește primul temei, respectiv cel prevăzut de art. 223 alin. 1 C.p.p., având în vedere probatului administrat în cauza din care rezultă că cei doi inculpați au purtat discuții, de altfel fiind redată la dosarul cauzei comunicările purtate în mediul ambientat, acestea fiind purtate în autoturism, între inculpatul Rusen și inculpatul Georgescu cu privire la achiziționarea unei proprietăți pe teritoriul altui stat, respectiv pe teritoriul Italiei, în regiunea Toscana, care, bineînțeles, să îndeplinească anumite condiții, aspectele sunt redată și, cât se poate de clar, în opinia parchetului, relevate de discuția în sine. Pe de altă parte, aceleași discuții prin care inculpatul Rusen era cel care îi erau încredințate aceste solicitări cu caracter confidențial și era desemnat să se ocupe de identificarea unor astfel de proprietăți care să îndeplinească condițiile solicitate de inculpatul Georgescu, urmând ca, ulterior o altă persoană de încredere, să vizioneze respectiva locație. Are în vedere, în aceeași ordine de idei, echipamentele de bruiaj identificate cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în cauză, mai exact cele identificate în autoturismul inculpatului Georgescu. De asemenea, are în vedere faptul că inculpații foloseau pentru comunicare aplicații criptate și inculpatul Georgescu solicita ștergerea ulterioară, transmiterea unora dintre mesajele care erau considerate ca având conținut mai important, toate aceste elemente, în opinia parchetului, fac incidente dispozițiile articolului de text anterior amintit. Deși judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul București a reținut existența suspiciunii rezonabile cu privire la săvârșirea celor două infracțiuni reținute în sarcina inculpaților, a apreciat că, raportat la anumite aspecte, respectiv vechimea sesizărilor și perioada scursă de la epuizarea activității infracționale, astfel cum a fost reținută în ordonanța de punerea în mișcare a acțiunii penale, starea de pericol concret, raportându-se la alin. 2 a art. 223 C.p.p., nu mai este de actualitate, s-a folosit termenul de *nu se mai justifică urgența celei mai severe dintre măsurile preventive*. Opinează în sens contrar, având în vedere de altfel și argumentele expuse pe larg, în scris, în referatul cu propunerea de arestare preventivă, plecând de la modul și circumstanțele de comitere a faptelor, elementele de extraneitate, întinderea în timp a activității infracționale, apelarea la numeroase modalități pentru a menține în eroare, în continuare, persoana vătămată fie cu privire la aprobarea acelei așa-zise facilități de credit, fie la, ulterior, după trecerea timpului, la returnarea sumelor de bani, virate cu titlul de avans, sumă cu care, de altfel, s-a constituit partea civilă. Se impune a se avea în vedere, de altfel, că au fost depuse la dosarul cauzei o sumă de înscrisuri, print-uri ale conversațiilor purtate de inculpați cu persoana vătămată, atât cu privire la inducerea în eroare, cât și cu privire la menținerea în eroare a acesteia pe parcursul activității infracționale ce face obiectul cauzei și ce s-a reținut în sarcina inculpaților. De asemenea, apreciază că judecătorul dreptului și libertăți, comparând prezenta cauză cu alte pricini, dosarul având ca obiect de altfel infracțiune economică, prin raportare la anumite criterii din alte cauze asemănătoare, ce au ca obiect tot fapte economice, a stabilit sau a considerat că, având în vedere că este vorba de o situația unei singure persoane vătămate și având în vedere și celelalte două aspecte pe care de altfel le-a menționat, măsura controlului judiciar este suficientă la acest moment. Opinează, însă, că măsura controlului judiciar nu este suficientă și nu este de natură a satisface scopurile urmărite de parchet, pe de o parte, buna desfășurare a procesului penal și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, dar și pe de altă parte a asigura prezența inculpaților la procedurile judiciare din prezenta cauză. Amintește faptul că de la momentul formulării propunerii până la data de astăzi, data soluționării contestației au continuat, bineînțeles, cercetările, s-au dispus trei ordine de anchetă în cauză, în principal vizând identificarea celeilalte persoane membră a grupului infracțional organizat - Massimiliano Arena, astfel încât, în opinia sa, este evident, de altfel, din probatoriul deja expus și administrat că se

impune audierea mai multor persoane, martori. Prin urmare, plecând de la modul și circumstanțele de comitere, întinderea în timp a activității infracționale, valoarea prejudiciului produs, sunt îndeplinite și condițiile prev. de art. 202 alin. 2 C.p.p, precum sunt îndeplinite exigențele necesității și proporționalității în raport de cea mai severă dintre măsurile preventive.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Apărătorul ales al contestatorului – inculpat Călin Georgescu, av. Sinescu, având cuvântul, arată că interpretează prezența sa în fața prezentului complet de divergență ca o posibilitate de a convinge din nou toți cei trei magistrați judecătorești că soluția care s-ar impune este admiterea contestației inculpatului și respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, cu consecința neluării niciunei măsuri preventive și, evident, implicit și respingerea contestației parchetului. Plecând de la pledoaria reprezentantului Ministerului Public, înțelege că s-au invocat două temeuri diferite, pentru care s-a solicitat arestarea inculpatului. Indiferent că este vorba de unul sau de altul, implicit, în mod obligatoriu, trebuie să existe o suspiciune rezonabilă. Apărarea apreciază că, în ciuda soluției dispuse de judecătorul dreptului și libertății de la Tribunalul București, argumentele intrinseci, pe fondul lor, dau greutate mai degrabă lipsei unei suspiciuni rezonabile și chiar și cele prezentate astăzi de reprezentantul Ministerului Public, îndreptătesc apărarea să susțină că nu era momentul, și din perspectiva pledoariei acestuia, este prematur să se solicite arestarea preventivă, pentru că, așa cum spunea chiar domnul procuror de caz, acum se fac demersuri pentru a identifica al treilea membru al grupului infracțional constituit din trei persoane al cărui lider este Călin Georgescu. Nu există nicio probă în sensul demontării celor susținute de către Călin Georgescu, că el și cu cel de-al treilea membru al grupului nu se cunosc. A înțeles și aceea teorie și cunoaște practică judiciară și doctrină, în sensul în care nu toți membrii grupului infracțional trebuie să se cunoască între ei, însă apreciază că este vorba fie de grupuri mai ample cu mai multe persoane, în care, evident, este vorba de eșafodaje și paliere, fie ar fi trebuit atunci să explice parchetul în ce măsură, fără să-l cunoască pe Arena, Călin Georgescu distribuia roluri, atribuții și sarcini prin Rusen, sau cum o făcea, ori eventual cum funcționa acest grup pentru care și judecătorul de drepturi și libertăți a trimis parchetul, într-adevăr, să mai facă cercetări, în sensul în care nu sunt foarte clar delimitate toate elementele care caracterizează pluralitatea constituită necesară unui grup infracțional organizat, pentru că nu rezultă când s-a încheiat planul infracțional, care a fost programul infracțional, care era o diviziune a sarcinilor și cum funcționa el. A înțeles că s-ar fi dorit realizarea acestui grup infracțional pentru înșelarea mai multor persoane, dar decât una s-a pretins înșelată, restul acelor dosare alipite la prezent se pare că nu au de-a face cu Călin Georgescu sau cel puțin cercetările de până acum susțin acest aspect. Or, identificarea de persoane care să suplimenteze o construcție încheiată a acuzației, apreciază că este o chestiune care nu-și are locul raportat la o propunere de arestare. Mai mult decât atât, spunea judecătorul de drepturi și libertăți, cum de altfel susține și apărarea, că încă nu s-a lămurit cu privire la conotația infracțională a acestei derulări de fapte și de acțiuni și anume în ce măsură și în ce constă fapta de autorat în două acte materiale a lui Călin Georgescu de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, infracțiune reținută în varianta alineatului 2, adică prin calități mincinoase sau mijloace frauduloase pentru că nu se spune că și-ar fi asumat el vreo calitate mincinoasă sau că ar fi folosit el vreun mijloc fraudulos. Dacă ar fi făcut-o cumva ceilalți doi, deși nu se înțelege foarte clar, nu știe în ce măsură Călin Georgescu a știut, fiind evident că nu a știut, pentru că altfel parchetul ar fi arătat cel puțin un indiciu, nu probă pentru condamnare, un indiciu care să arate că el ar fi avut cunoștința de acest lucru și în ce ar fi constat inducerea în eroare. În ce măsură inducerea în eroare a existat la început, pe parcurs, ulterior, cum s-a finalizat în 2023 și care din aceste acte materiale sunt parte a unei infracțiuni continuate, care trebuie să presupună rezoluție infracțională unică în sarcina lui Georgescu nu se descrie. În ce măsură este infracțiune sau este soluția dată în peste în 90% din dosare că este o faptă neprevăzută de legea penală, litigiu comercial sau civil nu se știe. Apărarea a înțeles că sunt multe ordine de anchetă, comisii rogatorii, rapoarte de constatare tehnico-științifică, însă nu rezultă numele lui Călin Georgescu implicat în această schemă financiară, nu infracțională. Ceea ce este clar și rezultă și din declarațiile pretinse persoane vătămate, ale martorii Negoescu, ale lui Rusen, audiat ca martor de nenumărate ori din anul 2022, este că numitul Călin Georgescu le-a făcut cunoștință lui Leo cu Rusen pentru o afacere în Dubai, însă acest aspect nu a fost a negat niciodată, dar până la această construcție magnifică făcută de parchet este o distanță foarte mare. Cu privire la suspiciunea rezonabilă, arată că s-a solicitat ca, pe baza argumentelor expuse în fața prezentei instanțe și a înscrisurilor din dosar, numitul

Georgescu să fie arestat pentru că a vrut să se sustragă, acest aspect punând și apărarea în dificultate pentru că nu a știut exact ce ar fi trebuit să pledeze. Primul lucru pe care solicită să fie avut în vedere este dacă era atât de clară intenția de sustrage a lui Georgescu, rezultată dintr-o interceptare ambiantală din mașină de la Rusen de acum un an și patru luni, de ce a așteptat până în septembrie 2026. Se susține că a așteptat să rămână fără măsură preventivă, inculpatul a rămas fără măsură preventivă, a plecat din țară de două ori, s-a întors, iar problema nu este că inculpatul ar putea să fie absent, ci că este mult prea prezent. În ceea ce privește aparatele de bruiaj găsite în septembrie 2026 care ar bruia avionul, manevrele de piloți de la Otopeni, mașini de jandarmerie, apărarea neînțelegând care este relevanța aparatelor de bruiaj în tentativa sau pregătirea fugii. În ceea ce privește discuția legată de vila din Toscana, arată că multe alte persoane au discuții în legătură cu multe alte proprietăți, însă aceasta nu înseamnă că și ar permite. Mai mult, nu crede că poate fi arestată o persoană pentru că, la un moment dat, știe de o cauză penală, cu privire la care știe toată lumea pentru că a avut grijă domnul Marius Iacob să spună că există un dosar la DIICOT pentru care și-a atras competența o doamnă judecătorească la Timișoara pentru favorizarea inculpatului în alt dosar. Or, nu se știe în ce măsură putea el sau avea de gând să se sustragă pentru că acest aspect nu rezultă din nicio probă. Mai mult, apărarea nu înțelege care este relevanța elementului de extraneitate, că i-a spus Rusen că este o comisie rogatorie în Anglia și atunci de ce ar fi vrut să fugă Georgescu în Toscana pentru că este o comisie rogatorie în Anglia, când tot ei au conchis că dacă este în Anglia merge greu. Deci fracturile de logică sunt halucinante. Chestiunea legată de sistemele criptate de comunicare, arată că multă lume folosește sistemele criptate de comunicare și le folosește dintr-un motiv foarte simplu, pentru a nu se trezi că, dacă vorbești pe telefon normal și spui că vrei o vilă în Toscana, vine DIICOT-ul la 6 dimineața. Prin urmare, nu sunt suficiente elemente care să justifice arestarea preventivă. Cu privire la pericolul pentru ordinea publică, arată că prezentul complet este format din trei judecători cu atâta experiență încât nu știe în ce măsură, trebuie pledat foarte mult pe acest aspect. Se pune problema dacă inculpatul Georgescu prezintă pericol pentru ordinea publică, apărarea opinând că nu, din momentul ce, într-un dosar care se află pe rolul acestei curți, care privește infracțiunea de răsturnare a ordinii constituționale, nu s-a luat nicio măsură preventivă. Pe de altă parte, sigur că se impune a se avea în vedere și vechimea faptelor, se desfășoară anchetă în dosar din 2024, după ce a mai anchetat Parchetul de pe lângă Tribunalul București în anul 2022, numitul Rusen a dat declarații de martori, declarațiile au evoluat, astfel cum a evoluat și situația din România, adică de unde domnul Georgescu nu era prezent în peisajul infracțional, a ajuns liderul, numitul Rusen era martor, dar a devenit inculpat, de unde numitul Negoescu nu știa prea multe și doar știa de activitatea politică, deodată audiat în mod frecvent de domnul procuror a relatat o situație infracțională diferită. Se impune a se avea în vedere că sesizarea este din anul 2022, au lucrat și au strâns probatoriu, singurele probe la care face referire parchetul ca având legătură cu domnul Călin Georgescu n-au legătură cu anul 2026, se opresc undeva prin 2025, pentru că amplă operațiune cu 60 de polițiși și jandarmi de scanarea pereților de la percheziția domnului Călin Georgescu n-a atestat niciun document, nici o schemă financiară, niciun element de extraneitate, și doar diverse aspecte scăpate în mass media care n-au de-a face cu dosarul. Prin urmare, pericolul pentru ordinea publică nu există, inculpatul este o persoană fără potențial criminogen, un om fie probabil apreciat, fie urât, în funcție de preferințe politice, dar acest aspect nu face subiectul într-o sală de judecată. Numitul Georgescu Călin un om care are o familie încheată, stabilită în România, care a avut posibilitatea, a plecat din țară, s-a întors, care a aclamat de atâtea ori că e nevinovat și vrea să dovedească acest lucru, încât nu crede că suspectează cineva că dorește să plece din țară. În ceea ce privește influențarea probatorului, arată că, în cazul în care ar dori să facă acest lucru, nu ar putea, ordinele de anchetă sunt la un nivel la care nu mai pot fi influențate, nu are cum să influențeze martorii pentru că au dat declarații, deși apărarea nu exclude posibilitatea ca procurorul să audieze alte persoane care să-și aducă aminte, din senin, anumite aspecte. Nu există posibilitatea săvârșirii de noi infracțiuni. Prin urmare, din perspectiva pericolului pentru ordinea publică, acesta nu există.

Din perspectiva apărării, se impune admiterea contestației inculpatului și respingerea propunerii de arestare integrală.

Apărătorul ales al contestatorului – inculpat Călin Georgescu, av. Catrinoiu, având cuvântul, solicită admiterea contestației inculpatului, respingerea contestației D.I.I.C.O.T., desființarea încheierii atacate și, pe fond, respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, invocând acel incident procedural, respectiv începerea urmăririi penale *in rem* doar cu privire la art. 244 alin. 1 C.p., conform ordonanței depuse la dosarul cauzei, începerea urmăririi penale *in rem* raportat la plângerea formulată în fața DIICOT de către presupusa persoană vătămată și, evident, continuată urmărirea penală *in personam*, atât pe alin. 1, cât și pe alin. 2. Cu privire la repercusiunile acestui lucru arată că, în mod evident, doar pe alin. 1 nu se putea formula propunerea de luare a măsurii arestării preventive și evident se poate pune problema și a unei eventuale prescripții, durata termenului de prescripție scade din această perspectivă. În ceea ce privește celelalte elemente, gravitatea deosebită a infracțiunii și ce a susținut domnul procuror în referat, arată că, în ordonanță de reținere, se prezintă un pericol concret pentru lumea publică raportat la manifestările inculpatului, deși inculpatul nu a avut vreo manifestare într-o anumită formă sau alta în dosarul penal, acesta luând contact cu acest dosar în momentul în care s-a făcut acea percheziție domiciliară la șase dimineața, la casa inculpatului. Posibilitatea să influențeze persoana vătămată să nu formuleze plângere, iar este un element pe care se tot insistă, rezultă din dosar foarte clar că știa cu toții că aceasta a formulat plângere în 2022, pentru că domnul Rusen a fost citat și audiat de două ori ca martor în acel dosar. Cum a spus și colegul său, se știa și de acest dosar, pentru că l-a văzut inserat în celelalte dosare, de ce ar fi atras competența, aspecte pe care apărarea l-a dezbătut pe camera preliminară. Prin urmare, este o alegație care nu este susținută în nicio formă, nu s-a dorit ca persoana vătămată să fie influențată. Cu privire la gravitatea deosebită a acestor infracțiuni, cum a arătat că sunt pedepsite 1-5 ani, 2- 7 ani și 6 luni, fiind incidente dispozițiile art. 256, indice 1 C.p.. Evident, sunt infracțiuni pedepsite spre minim și mediu din cazul infracțiunii de înșelăciune, astfel încât, după trecerea acestei perioade, nu crede că acest pericol pentru ordinea publică mai este concret și actual, presupusa activitate infracțională a fost finalizată cu mulți ani în urmă. Opinează că această măsură a fost solicitată din altele resorturi care nu se regăsesc în dosarul cauzei, pentru că nu există indicii că inculpatul a fost implicat în cele două infracțiuni. Cum a arătat, pentru acest grup trebuie să existe trei persoane și cel puțin trebuie să aibă cunoștința de existența celei de-a treia persoane, chiar dacă nu o cunoaște direct, dar cât timp nu are cunoștința de existența unei a treia persoană, nu se poate vorbi de grupuri infracționale organizate și nu se poate vorbi de structuri. De asemenea, trebuie să se cunoască scopul de fraudare a mai multor persoane. În cauză există o singură persoană presupus fraudată, care, evident, după anumită perioadă, când tatăl său a avut anumite probleme de natură penală, s-a hotărât să introducă o persoană în acest dosar, persoana despre care nu s-a făcut să se refere până la nivelul anului 2024. Deci, din perspectiva sa, în mod evident, fiind gol de conținut acest dosar și această acuzație nefiind susținută, s-a recurs la metoda clasică, percheziție, presa, furnizarea de date din dosar pentru a se crea și a fi considerat vinovat înainte ca domnul Georgescu să vină în fața unor judecători, în schimb, inculpatul s-a prezentat în fața judecătorilor și așteaptă să se pronunțe o soluție legală și temeinică.

Apărătorul ales al contestatorului -inculpat Rusen Ionel, având cuvântul, arată că temeiul juridic al contestației formulate este cel prev. de art. 204 C.p.p., text de lege în virtutea căruia apărarea înțelege să critice încheierea de ședință sub aspectul temeiniciei și, prin urmare, în raport de disp. art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 1 lit b) C.p.p., solicită respingerea contestației parchetului ca fiind nefondată, iar, în temeiul disp. art. 425 ind.1 alin. 7 pct. 2 litera a) C.p.p., admiterea contestației inculpatului iar, pe fond, rejudecând, în raport de disp. art. 227 alin. 1 C.p.p., să se dispună respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive. În subsidiar, în cazul în care se apreciază că este nevoie de o măsură preventivă, să se dispună măsura controlului judiciar. Considerentele pentru care face această solicitare pleacă din modul în care încheierea de ședință contestată, ca urmare a efortului făcut de judecătorul de drepturi și libertăți de a fi cât mai convingător în considerentele din încheiere

de ce nu are în vedere o măsură a arestului preventiv și, în fine, de ce ar fi totuși nevoie de o măsură preventivă cum ar fi aceea a controlului judiciar. Judecătorul de drepturi și libertăți tratează această chestiune a măsurii preventive ce se impune a fi dispusă în cauză pornind de la modul în care este redactat art. 202 alin. 1 C.p.p.. Este o dispoziție care reglementează în mod foarte clar scopul măsurilor preventive și condițiile generale de aplicare a acestora și face vorbire dacă din materialul probator sunt indicii temeinice sau probe care să conducă la suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o anumită infracțiune și, dacă sunt aceste elemente care să conducă la suspiciunea rezonabilă, se analizează oportunitatea luării măsurii arestării preventive. Judecătorul de drepturi și libertăți, făcând trimitere la complexitatea fazei de urmărire penală, la materialul adunat în această perioadă, arată că rezultă din materialul probator că sunt indicii care să conducă la suspiciunea rezonabilă că față de inculpatul Rusen Ionel se poate discuta de o măsură preventivă, dar are grijă să arate într-un mod subtil că atunci când este vorba de infracțiunea prev. și pedepsită de art. 367 C.p., cu trimitere la modul în care este redactat alin. 6, când este vorba de trei sau mai multe persoane. Apărarea apreciază că din întregul material probator nu rezultă cu claritate cea de-a treia persoană și dacă nu rezultă cu claritate cea de-a treia persoană, mai sunt niște chestiuni pe care trebuie să le rezolve organul de urmărire penală, adică să stabilească exact rolul fiecărui membru în presupusul grup, planul concret pe care aceștia l-au urmărit, care erau relații dintre acestea și altele chestiuni care nu rezultă din materialul probator. Prin urmare, în raport de acest aspect, apărarea apreciază lămuritoare încheierea atacată. În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, că este vorba de alineatul 1 sau 2, precizează că există un dubiu serios în legătură cu infracțiunea de înșelăciune pentru că se pune întrebarea dacă nu sunt cumva aici și relații economice care nu au legătură cu infracțiunea de înșelăciune, din materialul probator rezultând că s-au purtat discuții pentru ca persoana vătămată Leu să primească o sumă de bani, șase milioane, să dezvolte o afacere cu metale prețioase. Mai mult din discuțiile ce au avut loc atât la Londra, dar mai ales la Dubai, când Leu, Rusen și cu Negoescu au mers la Dubai și, împreună cu o persoană numită Norman sau Naim Shan, reiese că au vorbit să înființeze o societate, societate care s-a înființat, aspect recunoscut și de Parchet în referatul cu propunere. De asemenea, Leu, ca urmare a banilor pe care îi va primi, să dea un sfat, să înființeze o societate care să cumpere în primul rând o societate care să prelucereze materialul și, astfel, să existe platforma pentru a intra în alte afaceri. În încheiere, judecătorul de drepturi și libertăți, pe bună dreptate, analizează de ce nu ar trebui măsura arestului preventiv, chiar dacă este vorba de art. 223 alin. 1 lit. a) C.p.p., pornind de la acea înregistrare, pentru că nu rezultă din probe că ar dori să plece din țară. Inculpatul Rusen, prin activitățile sale și relații economice externe, trebuie să plece din țară. Mai mult, acesta a fost prezent la chemările organelor de urmărire penală, a fost audiat, știa despre ce este vorba și nu s-a sustras. Are un domiciliu stabil, un copil în întreținere, familia sa locuiește în România. Nu în ultimul rând acea înregistrare la care face referire DIICOT-ul a avut loc în luna mai 2025, iar de atunci inculpatul a părăsit țara și s-a întors de numărate ori. Cu privire la discuțiile ce au avut loc în mașină între cei doi inculpați, arată că mai degrabă inculpatul Rusen s-a preocupat de modul în care domnul Georgescu îi cerea să facă anumite demersuri și îi spune până la urmă ca *să merg eu cu familia mea, nu știu în ce măsură s-ar fi putut face asta*, iar la un moment dat îi spune *să te gândești și tu, ca și tu să pleci*. Ce putea să-i spună la această discuție pe care o are cu domnul Georgescu un om care avea în fața sa pe cel care, în 2024, câștigase prima etapă a alegerilor prezidențiale. Era o relație de prietenie, de apropiere. Nu era neapărat nevoie să aibă o contradicție cu el și sigur răspunsul de genul *da, nu*, pur și simplu a fost de complezență. Or, dacă scopul acestui proces este de a avea o măsură preventivă care să răspunde exigențelor art. 202 alin. 1 C.p.p., arată că încheierea de ședință contestată și de parchet și de apărare, în mare parte răspunde modului în care se afirmă că nu este necesară măsura arestului preventiv. De asemenea, se impune a se avea în vedere data de debut a acestei cauze, iar inculpatul, în tot acest timp, nu a influențat buna desfășurare a procesului penal. În această cauză, au fost audiați Negoescu, Leu, dar și inculpatul Rusen, dar și alte persoane, însă nicio persoană nu a susținut că a fost influențată de inculpat să dea declarații într-un anumit fel. De asemenea, nu există riscul, astfel cum a mai precizat, ca inculpatul să se

sustragă procesului penal, plângerea datează din anul 2021, iar dacă dorea să se sustragă o putea face până la acest moment. Nu în ultimul rând, la dosarul cauzei nu există date și indicii din care să rezulte că inculpatul, fără nicio măsură preventivă, ar săvârși alte fapte de natură penală sau cel puțin fapte de natură acestea pentru care se află în acest moment în fața organelor de urmărire penală. Cu privire la pericolul pentru ordinea publică, arată că acesta este inexistent cu atât mai mult cu cât a trecut o perioadă îndelungată de la data sesizării organelor judiciare. Prin urmare, având în vedere calitatea inculpaților, persoana acestora, nu se impune o măsură preventivă. În subsidiar, în cazul în care se apreciază că este necesară o măsură preventivă, apreciază că măsura preventivă a controlului judiciar nu numai că este suficientă, este și necesară pentru a răspunde exigențelor prev. de art. 202 alin. 1 C.p.p.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea contestațiilor inculpaților ca fiind nefondate, având în vedere concluziile deja formulate, precum și faptul că nu se poate vorbi de o simplă afacere pentru că banii nu mai sunt și există în acest sens o sumă de convorbiri puse la dispoziție, inclusiv ale inculpatului Călin Georgescu, prin care se încearcă cumva identificarea unor diferite soluții pentru a fi restituite sumele de bani persoanei vătămate; faptul că a fost înființată acea societate în Dubai, în opinia acuzării, prezintă relevanță tot sub aspectul inducerii și menținerii în eroare a persoanei vătămate. De asemenea, înțelege să facă referire la faptul că domnul Rusen este cheia prezentei cauze și nu a oferit nicio explicație cu privire la banii, banii, în mod de evidență, au dat. Raportul de constatare întocmit la acest moment a relevat faptul că o parte din bani au ajuns din contul acelei societăți în conturile actualei soții a inculpatului Rusen. De asemenea, nu s-au dat explicații cu privire la acea plată de 118.000 făcută de către socul inculpatului Georgescu, în perioada medierii solicitare de persoană vătămată, la care nu s-a prezentat niciuna dintre părți, astfel încât toate aceste elemente, în opinia parchetului, justifică pe deplin suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune. Referitor la acel *in rem* și încadrarea juridică, opinează în sensul că este, de altfel, opinia exprimată și de judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul București, acuzația făcută *in rem* privește societatea REAL CONCRETE, prin administrator, care ar fi fost păgubită, indusă și menținută în eroare cu privire la virarea celor două avansuri, suma totală de 1.100.000, este irrelevant faptul că o plângere sau alta vizează una, două sau mai multe persoane în funcție de cum persoana vătămată a considerat că a fost sau nu înșelată de cineva.

Contestatorul -inculpat Georgescu Călin, având ultimul cuvânt, arată că este total de acord cu cele spuse de avocații săi. Știe ce înseamnă un dosar penal, prin urmare nu are de ce să se sustragă, din contră, dorește să se afle adevărul. Pledează nevinovat în ceea ce privește această situație. Are un singur aspect de menționat, cu privire la perchezițiile făcute săptămâna trecută luni în casa sa, respectiv dacă aceste percheziții sunt făcute pentru a aduce traume minorilor, are ce să mai spună, are doi copii minori, iar probele care s-au dorit a fi găsite nu au fost găsite. Probabil că înseamnă executarea psihologică a celor doi minori. Asta s-a întâmplat de față cu familia noastră, la care se adaugă tatăl soției mele, bunicul lor, care are peste 85 de ani. Dorește să menționeze că teroarea la care au fost supuși copiii săi, minorii, încă o dată, nevinovați, depășește orice limită și sigur că vor rămâne consecințe peste ani sau poate toată viața lor. *La solicitarea președintelui de complet să detalieze în ce a constatat teroare*, arată că se cunosc bine metodele, ca a fost oprit când își ducea copilul la înot dimineața, pentru că este campion național și european, i s-a smuls telefonul din mână, i s-a spus fel de fel de cuvinte care nu are rău să reproducă în acest moment. Consideră că se puteau găsi alte metode la care pentru ca subsemnatul să vină și să pledeze pentru situația de față. Copilul său cel mic a stat în cameră cu soldații. Or, atitudinea dă altitudinea omului, dacă nu-i atitudine, nu ai altitudine. Prin urmare, concluzionează afirmând că justiția este legată la ochi, nu pentru că ar fi oarbă, și pentru că trebuie să vadă principii de drept și nu oameni; în cazul său, se vede doar omul.

Contestatorul – inculpat Rusen Ionel, având ultimul cuvânt, arată că din anul 2021, de când a fost înștiințată societatea, în toată perioada aceasta, și-a desfășurat activitatea profesională în afara României. A fost plecat de sute de ori din România și nu a avut nicio

intenție de a rămâne afară. În același timp a fost tot timpul prezent la audieri când i s-a cerut de instituțiile statului.

A fost prezent, nu a omis nimic, este prezent în continuare și va fi prezent pentru toate procedurile necesare pentru desfășurarea acestui dosar. Se declară nevinovat și ar dori să i se ridice toate restricțiile pe care le are.

Completul reține cauza în pronunțare.

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin încheierea de ședință din data de 22.09.2026, pronunțată în dosarul penal nr. 39502/3/2026, Tribunalul București – Secția I Penală, în baza art. 227 alin. 1 C.p.p. a respins propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de luare a măsurii arestului preventiv, iar în baza art. 227 alin. 2 raportat la art. 202 alin. 4 lit. b, art. 203 alin. 2 și art. 215 C.p.p. a dispus luarea față de fiecare dintre inculpații:

- Georgescu Călin [fiul lui Scarlat Mihai și Aneta, născut la data de 26.3.1962 în mun. București, domiciliat în România, județ Ilfov, com. Mogoșoaia, str. 8 Martie nr. 18C, cnp 1620326400089],

- Rusen Ionel [fiul lui Sebatin și Maria, născut la data de 4.3.1979 în mun. Constanța, domiciliat în România, mun. București, sector 3, bld. Decebal nr. 1 bl. H2 sc.2 et. 9 ap.67, cnp 1790304131297],

a măsurii preventive a controlului judiciar pe o perioadă de 60 zile, de la data de 22.9.2026 până la data de 20.11.2026, inclusiv.

În baza art. 215 alin. 1 C.p.p. pe timpul cât se află sub control judiciar fiecare dintre inculpații menționați mai sus trebuie să respecte următoarele obligații:

a) să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;

b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;

c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat.

În baza art. 215 alin. 2 lit. a C.p.p. pe timpul cât se află sub control judiciar fiecare dintre inculpații menționați mai sus are obligația de a nu depăși limita teritorială a Statului Român decât cu încuviințarea prealabilă a organului judiciar.

În baza art. 215 alin. 2 lit. d C.p.p. pe timpul cât se află sub control judiciar fiecare dintre inculpații menționați mai sus are obligația de a nu se apropia de ceilalți coinculpați, de martorii, persoanele vătămate sau de experții din prezenta cauză și de a nu comunica cu aceștia, direct sau indirect, pe nici o cale.

A stabilit Secția de Poliție în a cărei circumscripție teritorială domiciliază în mod efectiv fiecare dintre inculpații menționați mai sus, ca organ de poliție desemnat cu supravegherea respectării de către inculpați a acestor obligații.

În baza art. 215 alin. 3 C.p.p. a atras atenția inculpaților că în caz de încălcare cu rea credință a obligațiilor care le revin, măsura controlului judiciar se poate înlocui cu măsura arestului la domiciliu sau măsura arestării preventive.

A atras atenția fiecăruia dintre inculpați și asupra dispozițiilor art. 215 alin. 7 C.p.p.

A dispus punerea în libertate a inculpaților reținuți, dacă nu sunt la acest moment sub puterea unei alte ordonanțe de reținere sau mandat de arestare preventivă.

În baza art. 275 alin. 3, alin. 6 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia inclusiv onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Rusen.

Copie de pe prezenta încheiere s-a comunicat Ministerului Public, inculpaților, Secțiilor de Poliție și celorlalte instituții, organe sau autorități prevăzute de art. 215 alin. 5 C.p.p.

Pentru a dispune astfel, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București – Secția I Penală a reținut că, prin sesizarea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.9.2026, sub numărul de dosar din antet, D.I.I.C.O.T. a solicitat luarea măsurii arestării preventive privind pe inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel, pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 22.9.2026 până la data de 20.11.2026, inclusiv.

În cuprinsul încheierii contestate, a fost redat pe larg referatul cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive față de cei doi inculpați.

La dosarul cauzei a fost atașat dosarul de urmărire penală nr. 2871/19/P/2024.

Analizând actele și lucrările dosarului de urmărire penală, susținerile inculpaților, ale apărătorilor acestora și ale reprezentantului Ministerului Public, formulate la acest termen de judecată, judecătorul de drepturi și libertăți a reținut că propunerea Parchetului de luare a măsurii arestării preventive față de inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel nu a fost fondată sub aspectul măsurii preventive propuse și a fost respinsă – doar sub acest aspect - pentru următoarele motive:

Prin raportare la textele de lege incidente, judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță a notat că în sarcina inculpaților Georgescu și Rusen s-a reținut de către Parchet, săvârșirea infracțiunilor de *constituire a unui grup infracțional organizat* prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 C.p., respectiv de *înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată*, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 C.p. raportat la art. 256/1 C.p. și art. 35 alin.1 C.p.(două acte materiale).

Sub aspect factual, s-a reținut că presupusele fapte constau în aceea că în cursul lunii septembrie 2021, Georgescu Călin împreună cu Rusen Ionel și ARENA MASSIMILIANO ar fi constituit un grup infracțional organizat care a acționat în mod coordonat, în special pe teritoriul României, până la data de 18.10.2023, data la care a încetat acțiunea de menținere în eroare a persoanei vătămate Leu Răzvan, în vederea comiterii unor infracțiuni de înșelăciune, potrivit rolurilor asumate, prin inducerea și menținerea în eroare a unor oameni de afaceri români cu privire la posibilitatea accesării unor finanțări de la instituții financiare bancare din străinătate, având drept scop obținerea de către membrii grupului infracțional organizat a unor foloase patrimoniale injuste, constând în garanțiile bănești depuse de persoanele vătămate pentru accesarea creditelor respective (prima faptă imputată inculpaților).

De asemenea, începând cu luna septembrie 2021, în cadrul unor întâlniri organizate pe raza mun. București și a mun. Câmpulung Muscel din județul Argeș, iar ulterior pe teritoriul Marii Britanii, Londra, la care au participat Georgescu Călin, Rusen Ionel, ARENA MASSIMILIANO și Negoescu Ion, în realizarea scopului grupului infracțional organizat, membrii grupului infracțional organizat l-au indus în eroare pe numitul Leu Răzvan-Liviu, în calitate de reprezentant al SC REAL CONCRETE LAND SRL, prin prezentarea ca adevărate a unor împrejurări mincinoase, respectiv că ar putea obține o finanțare de 6.000.000 euro prin încheierea unui contract de creditare cu instituția financiar bancară WEALTH BANK despre care au susținut că funcționează pe teritoriul Marii Britanii, însă aceasta avea sediul în insulele Comore, în cadrul căreia Rusen Ionel și Massimiliano Arena au susținut că au funcții de conducere, sub condiția depunerii unei garanții, astfel l-au determinat pe Leu Răzvan-Liviu să transfere sumele de 2.500 de euro și de 1.000.000 euro la datele de 22 și 28.12.2021, din contul societății comerciale administrate de acesta în contul CH2908799955600031814, ce aparținea de fapt MIGOM BANK Ltd cu sediul în Commonwealth of Dominica, deschis la banca Incore Bank AG din Elveția, în scopul obținerii pentru membrii grupului infracțional organizat a acestei sume de bani. Ulterior, prin prezentarea ca adevărată a unei împrejurări mincinoase, respectiv că se poate majora creditarea la suma de 15.000.000 euro, sub condiția depunerii unei garanții suplimentare, l-au determinat pe Leu Răzvan-Liviu să transfere suma de 100.000 euro la data de 20.1.2022, din contul societății comerciale administrate de acesta în contul CH2908799955600031814, ce aparținea de fapt MIGOM BANK Ltd cu sediul în Commonwealth of Dominica, deschis la banca Incore Bank AG din Elveția, în scopul obținerii pentru membrii grupului infracțional organizat a acestei sume de bani (cea de-a doua faptă imputată inculpaților).

Or, în raport de mijloacele de probă aflate la dosar, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că, la acel moment, a rezultat o suspiciune rezonabilă că inculpații Georgescu și Rusen ar fi acționat de maniera descrisă mai sus, că ar fi acționat în mod coordonat cel puțin cu o altă persoană – numitul Arena Massimiliano – și că ar fi reușit astfel inducerea și menținerea în eroare a persoanei vătămate Leu Răzvan, obținând de la acesta sumele de bani menționate mai sus, sume de bani care ar fi fost plătite de persoana vătămată cu titlu de garanție în vederea obținerii unor linii de credit, dar care nu au fost ulterior concretizate, iar banii transferați de partea vătămată au ajuns într-un cont deschis la o altă bancă decât cea care îi fusese menționată acestuia.

Pentru a ajunge la această concluzie s-a făcut referire la amplul material probator administrat în cauză și prezentat în mod detaliat de către Parchet în referatul înaintat instanței, referat care a fost prezentat – pe scurt – și în considerentele de mai sus.

Astfel, s-a observat că declarațiile persoanei vătămate s-a coroborat cu cele ale martorului Negoescu, acesta din urmă cunoscându-l pe Leu Răzvan Liviu de 10 – 12 ani (potrivit propriilor sale declarații). Martorul a mai arătat că l-a cunoscut pe inculpatul Georgescu în anul 2010, iar pe inculpatul Rusen l-a cunoscut prin intermediul acestuia din urmă. De asemenea, martorul arată că inculpatul Rusen a fost prezentat lui și persoanei vătămate de către inculpat ca fiind o persoană bine relaționată internațional și că ar putea să îl ajute pe Leu Răzvan Liviu în dezvoltarea afacerii sale, prin obținerea unui credit internațional.

Martorul Negoescu a fost prezent la întâlnirile care au avut loc la Câmpulung Muscel unde, potrivit afirmațiilor sale, locuiau atât martorul cât și inculpatul Georgescu, întâlniri la care au participat pe lângă cei doi și persoana vătămată și inculpatul Rusen. Martorul a avut astfel posibilitatea să cunoască personal împrejurarea că inculpatul Rusen i-a propus persoanei vătămate Leu să obțină un credit internațional pentru a finanța o afacere în Dubai, spunând că are prieteni în lumea bancară din străinătate și că poate facilita o linie de credit pentru finanțarea unei rafinării ori să achiziționeze lingouri de aur în Dubai. Martorul a cunoscut și împrejurarea că inculpatul Rusen a precizat că pentru obținerea creditului trebuie transferată o sumă de bani (1.000.000 euro) într-un cont la o unitate bancară din Elveția sau din Anglia, precizând totodată că este vorba de o bancă ce își desfășoară activitatea în mediul online. Inculpatul Rusen a făcut referire și la Massimiliano Arena, ca fiind cel care deține unitatea bancară ce își desfășoară activitatea în mediul online. Afirmațiile inculpatului Rusen din cadrul acestor discuții au fost confirmate și de către inculpatul Georgescu, care a arătat că astfel de linii de credit sunt uzuale în statele europene.

Martorul Negoescu i-a însoțit pe inculpatul Rusen și persoana vătămată Leu în deplasarea acestora în Dubai, pentru discuții cu un cetățean arab în vederea înființării unei afaceri, dar nu i-a mai însoțit pe cei doi și în deplasarea de la Londra, unde aceștia s-au întâlnit cu Massimiliano Arena pentru perfectarea contractului de împrumut. În rest, despre detaliile transferului bancar efectuat și împrejurarea că persoana vătămată nu a obținut linia de credit despre care se discuta, martorul a aflat acestea chiar de la Leu Răzvan Liviu.

În ceea ce privește detaliile transferurilor bancare efectuate de către Leu Răzvan Liviu, la datele de 22 și 28.12.2021, respectiv 20.1.2022, și contul bancar efectiv în care aceste sume au ajuns, judecătorul de drepturi și libertăți face referire la conținutul proceselor verbale de investigații efectuate de organele de urmărire penală, coroborate cu raportul de constatare prin care a fost stabilit traseul sumelor de bani transferate drept garanție, conținutul acestor mijloace de probă fiind prezentat deja mai sus, cu ocazia sintetizării referatului conținând propunerea de luare a arestării preventive.

Judecătorul de drepturi și libertăți a subliniat cu această ocazie că nici legislația procesual penal română și nici jurisprudența Curții de la Strasbourg în materia măsurilor preventive nu impun ca, pentru dispunerea unei măsuri preventive, să existe probe de aceeași greutate și certitudine ca cele necesare pentru a se putea pronunța o soluție de condamnare a persoanelor acuzate de comiterea de infracțiuni. Astfel, dacă pentru a se pronunța condamnarea inculpatului trebuie să se constate, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat [în acest sens, art. 396 alin. 2 C.p.p.], pentru a se dispune o măsură preventivă este suficient să se constate că există probe

sau indicii temeinice din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune [art. 202 alin. 1 teza I C.p.p.].

Or, material probator aflat la dosarul de urmărire penală, prezentat în cuprinsul referatului parchetului și redat și în considerentele de mai sus, a sprijinit – la acel moment procesual – concluzia existenței acestei suspiciuni rezonabile.

Desigur că s-a mai impus ca parchetul să își intensifice eforturile și să administreze și alte mijloace de probă în sensul stabilirii cu exactitate a existenței și a modalității de realizare în concret a infracțiunii prevăzute de art. 367 C.p. – și nu a existenței unei simple participatii penale a mai multor persoane în calitate de autor, instigator sau complice la săvârșirea unei altei infracțiuni. De pildă, s-a impus ca să se stabilească exact rolul fiecărui membru în presupusul grup infracțional organizat, planul concret pe care aceștia l-au urmărit, care erau relațiile dintre aceștia etc. și aceasta cu atât mai mult în lumina declarațiilor inculpatului Georgescu care arată că nu îl cunoaște pe numitul Massimiliano Arena. Însă, pentru momentul procesual respectiv a fost suficientă constatarea suspiciunii rezonabile menționate mai sus, adică este suficientă stabilirea pe baza mijloacelor de probă a plauzibilității acuzației formulate împotriva inculpaților, ceea ce în cauză parchetul a realizat.

În ceea ce privește gravitatea faptelor comise, s-a apreciat că aceasta nu derivă din simpla pericolozitate abstractă a faptelor [exprimată prin quantumul pedepselor prevăzute de lege], ci și din amploarea concretă a activităților derulate de către inculpați, a numărului de persoane implicate, a numărului victimelor, a stării de vulnerabilitate a acestora, a prejudiciului prezumtiv cauzat etc.

Or, în raport de aceste aspecte, judecătorul a notat că - din acuzația penală astfel cum a fost formulată la acel moment de către parchet - ar rezulta că presupusul grup infracțional organizat este compus din trei persoane (Georgescu, Rusen și Arena) și, deși par să existe plângeri penale formulate și de două alte persoane, totuși descrierea faptică pe care o face parchetul și în legătură cu care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva celor doi inculpați (a se vedea conținutul ordonanțelor de punere în mișcare a acțiunii penale, dar și conținutul referatului cuprinzând propunerea de față) a fost doar cu referire la plângerea formulată de Leu Răzvan Liviu. Cu alte cuvinte, fapta pentru care se solicită la acest moment arestarea celor doi inculpați este doar cea adusă în atenția organelor judiciare de către Leu Răzvan Liviu, și nu alte posibile fapte comise în dauna altor persoane.

Judecătorul de drepturi și libertăți a opinat că trebuie să se țină seama și de vechimea sesizărilor, împrejurare care, prin ea însăși, este de natură să demonstreze două aspecte: i) că la acel moment în timp nu a mai existat o urgență în ceea ce privește luarea unei măsuri preventive, cu scopul de a preveni continuarea sau reluarea comportamentului ilicit; și ii) că urmărirea penală s-a desfășurat în bune condiții și cu inculpații aflați în stare de libertate, parchetul administrând în tot acest timp mijloacele de probă la care a făcut referire și care fundamentează acuzația penală. Astfel, au fost realizate în bune condiții audierea martorului Negoescu și a lui Leu Răzvan Liviu, a fost audiat și inculpatul Rusen, au fost realizate diverse procese-verbale de investigații, s-au îndeplinit comisiile rogatorii în străinătate la care chiar parchetul a făcut referire că au necesitat perioade mai mari de timp pentru a fi aduse la îndeplinire, s-a efectuat raportul de constatare prin care a fost stabilit traseul sumelor de bani.

Deși inculpații aveau cunoștință de existența acestor dosare (chiar inculpatul Georgescu fiind interceptat când se referea la ele ca fiind „în adormire”) nu a rezultat că aceștia ar fi întreprins demersuri deosebite pentru a ascunde probele, a le denatura, a influența posibii martori sau a exercita presiuni asupra victimei/victimelor pentru a-și retrage plângerile.

Este adevărat că **prezumtivul prejudiciu este unul semnificativ, de peste un milion de euro**, dar în contextul concret al situației aduse în atenția organelor judiciare apreciem că rezonanța socială negativă generată de această faptă este mult redusă față de alte fapte de înșelăciune, chiar vizând prejudicii individuale mai mici, de ordinul sutelor sau zecilor de mii de lei, dar în care numărul victimelor era unul mult mai mare și în care era vorba de persoane care își foloseau economiile pentru achiziționarea unui autoturism sau apartament sau plata unor servicii de turism în străinătate. De altfel, chiar scopul exact în care sumele de bani au fost transferate de către Leu Răzvan Liviu, natura înțelegerii intervenite între acesta și

inculpați, cauza și obiectul acesteia, ar merita niște clarificări suplimentare prin administrarea și a altor mijloace de probă pentru a se putea stabili cu certitudine că acțiunea inculpaților se situează în sfera ilicitului penal și că nu este vorba de o simplă neîndeplinire a unor obligații contractuale civile sau comerciale.

Presupusul sentiment de insecuritate în rândul societății și împrejurarea că astfel de fapte, neurmăte de o ripostă fermă a autorităților, ar întreține climatul infracțional și ar crea impresia nu doar inculpaților, ci și altor persoane implicate în activități infracționale, că pot persista în sfidarea legii – astfel cum argumentează organul de urmărire penală – a fost, în opinia judecătorului de drepturi și libertăți, mult diminuat ca urmare a trecerii timpului și chiar ca urmare a circumstanțelor concrete descrise mai sus, vizând modul în care s-a derulat urmărirea penală.

În ceea ce privește celelalte cauze penale care se află la acel moment pe rolul organelor judiciare și care îl vizează pe inculpatul Georgescu, s-a observat că în nici una dintre acestea nu a mai subzistat la acel moment vreo măsură preventivă. Practic, inculpatul s-a aflat în stare de deplină libertate, fără nici o măsură, de câteva luni, timp în care acesta a avut ampla posibilitate de a fugi din țară și de a se sustrage de la urmărire penală și de la judecată. Însă, din discuțiile interceptate și din care a rezultat că inculpatul Georgescu era interesat să își achiziționeze o locuință în Italia (mai precis în Toscana), ar rezulta indicii în sensul posibilității părăsirii țării de către inculpat, această situație nefiind exclusă nici în privința celui alt inculpat.

Dat fiind că există această posibilitate în lipsa măsurilor preventive care nu mai subzistă în celelalte dosare și văzând faptul că este necesară plasarea unei forme de control asupra conduitei viitoare a inculpaților, atât în sensul prevenirii de noi infracțiuni, cât și în sensul derulării optime a urmăririi penale și în perioada de timp următoare, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că s-a impus luarea unei măsuri preventive împotriva inculpaților. Văzând însă caracterul și natura graduală a acestora – în privința gradului de intruziune asupra drepturilor și libertăților personale ale inculpaților – judecătorul de drepturi și libertăți a mai apreciat că nu s-a impus luarea celei mai aspre măsuri, ci a măsurii controlului judiciar, care prin conținutul ei concret de obligații procesuale poate asigura o bună verificare, supraveghere a conduitei procesuale a celor doi, fiind totodată și proporțională cu necesitatea de a preveni comiterea altor fapte.

În ceea ce privește critica de nelegalitate a punerii în mișcare a acțiunii penale și a efectuării în continuare a urmăririi penale, invocate de apărătorul ales al inculpatului Georgescu în debateri la acest termen, judecătorul de drepturi și libertăți a constatat că aceasta nu s-a putut susține, deoarece astfel cum s-a arătat de către parchet și cum a rezultat din actele de urmărire penală îndeplinite în cauză, în dosarul nr. 3208/159/P/2022 (reunit la 2871/19/P/2024) începerea urmăririi penale a fost făcută chiar cu referire la înșelăciunea în formă agravată prevăzută de alineatul 2 al art. 244 C.p. și vizând aceleași fapte materiale care au făcut obiectul și al plângerii din dosarul 2871/19/P/2024. Astfel, nu s-a impus schimbarea încadrării juridice sau extinderea la alte fapte, astfel cum greșit s-a invocat de către apărare.

Împotriva acestei încheieri au formulat contestații, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT și inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția I Penală, la data de 28.09.2026, sub nr. 39502/3/2026 (3745/2026).

În susținerea contestațiilor formulate, contestatorii au solicitat, în esență, următoarele:

Reprezentantul Ministerului Public – D.I.I.C.O.T. a solicitat admiterea contestației, desființarea încheierii atacate și, în rejudecare, admiterea propunerii de luare a măsurii arestării preventive față de inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel.

În susținerea acestei solicitări, a arătat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 223 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C.pr.pen., existând o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea de către cei doi inculpați a infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat și înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

A apreciat că, în mod greșit, prima instanță a înlăturat existența unui pericol concret pentru ordinea publică și a susținut că, raportat la modalitatea și circumstanțele de comitere a

faptelor, întinderea activității infracționale, cuantumul prejudiciului, elementele de extraneitate și discuțiile purtate de inculpați cu privire la posibilitatea stabilirii în Italia, se conturează inclusiv un risc de sustragere de la urmărirea penală.

Totodată, parchetul a invocat utilizarea unor mijloace de comunicare criptate, ștergerea unor mesaje, precum și existența unor echipamente de bruijă identificate cu ocazia perchezițiilor, apreciind că aceste împrejurări sunt relevante atât sub aspectul riscului de sustragere, cât și al pericolului concret pentru ordinea publică.

A mai susținut că datele rezultate din raportul de constatare financiară, referitoare la transferul unei părți din sumele de bani în conturile actualei soții a inculpatului Rusen Ionel, precum și împrejurarea că suma de 118.000 de lei ar fi fost achitată persoanei vătămate de către socrul inculpatului Georgescu Călin, constituie elemente relevante pentru susținerea suspiciunii rezonabile.

În ceea ce privește criticile apărării referitoare la desfășurarea urmăririi penale în rem, parchetul a arătat că aceasta privește fapta, iar nu persoanele presupus implicate în săvârșirea acesteia, astfel încât împrejurarea că în cursul cercetărilor au fost identificate și alte persoane sau că numărul acestora nu este încă pe deplin stabilit nu afectează legalitatea demersului procesual.

În consecință, a susținut că arestarea preventivă este necesară și proporțională, atât pentru buna desfășurare a procesului penal și asigurarea prezenței inculpaților pe parcursul procedurilor judiciare, cât și pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, cu atât mai mult cu cât cercetările sunt în curs de desfășurare, fiind dispuse inclusiv ordine europene de anchetă.

Apărările contestatorului-inculpat Georgescu Călin au solicitat admiterea contestației, desființarea încheierii atacate și, în rejudecare, respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, fără dispunerea unei alte măsuri preventive față de inculpat, precum și respingerea contestației formulate de parchet.

În susținerea acestei solicitări, apărarea a contestat existența unei suspiciuni rezonabile suficient conturate cu privire la săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului, susținând că probatoriul administrat nu evidențiază în mod concret contribuția acestuia la constituirea și funcționarea grupului infracțional și nici participarea sa la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

S-a arătat, în acest sens, că nu rezultă în ce modalitate inculpatul ar fi coordonat grupul, că acesta nu îl cunoaște pe presupusul al treilea membru al grupului și că nu a participat la întâlnirile în cadrul cărora s-ar fi derulat aspectele esențiale ale pretensei activități infracționale, nefiind clarificate în concret nici structura, rolurile, atribuțiile și modul de funcționare ale grupului.

De asemenea, apărarea a pus sub semnul întrebării existența elementelor constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, arătând că nu sunt identificate în concret nici pretensele calități mincinoase, nici mijloacele frauduloase care i-ar putea fi imputate inculpatului și că nu există date care să îl lege pe acesta de circuitul sumelor de bani, apreciind totodată că nu este exclus ca raporturile dintre persoanele implicate să aibă o natură civilă sau comercială.

Apărarea a invocat și aspecte referitoare la legalitatea fundamentării propunerii de arestare preventivă prin raportare la forma infracțiunii de înșelăciune, susținând că urmărirea penală a fost începută inițial în rem cu privire la forma prevăzută de art. 244 alin. (1) C.pen., fiind ulterior continuată și cu privire la alin. (2), împrejurare în raport de care a fost pusă în discuție posibilitatea fundamentării propunerii de arestare pe forma agravată a infracțiunii, precum și problema prescripției răspunderii penale.

Totodată, a fost contestată existența unui risc de sustragere de la urmărirea penală, invocându-se faptul că inculpatul a părăsit anterior teritoriul României și a revenit de fiecare dată, s-a prezentat în fața organelor judiciare și nu a întreprins demersuri concrete în vederea sustragerii.

În același context, apărarea a apreciat că discuțiile referitoare la achiziționarea unei proprietăți în Italia, utilizarea unor aplicații criptate ori existența unor aparate de bruijă nu

sunt suficiente pentru a fundamenta un asemenea risc și nici pentru a justifica luarea măsurii arestării preventive.

A mai susținut că nu există date concrete care să indice un risc de influențare a persoanei vătămate sau a probatoriului, în condițiile în care aceasta formulase deja sesizarea către organele judiciare, iar inculpatul Rusen Ionel fusese anterior audiat în calitate de martor, astfel încât nu rezultă în ce modalitate inculpatul Georgescu Călin ar mai putea împiedica desfășurarea urmăririi penale prin asemenea demersuri.

În final, s-a susținut că vechimea sesizărilor și a faptelor cercetate, precum și faptul că o parte semnificativă a probatoriului a fost deja administrată, exclud existența unui pericol concret și actual pentru ordinea publică și a unei necesități actuale de privare de libertate a inculpatului.

Apărarea contestatorului-inculpat Rusen Ionel a solicitat admiterea contestației, respingerea ca neîntemeiată a propunerii formulate de parchet și, în rejudicare, respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, solicitând, în principal, să nu fie dispusă nicio măsură preventivă, iar în subsidiar, menținerea măsurii controlului judiciar.

În motivarea acestei solicitări, apărarea a susținut că materialul probator nu justifică luarea celei mai severe măsuri preventive, punând sub semnul întrebării atât existența elementelor de tipicitate ale infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, cât și caracterul penal al conduitei imputate inculpatului sub aspectul infracțiunii de înșelăciune, apreciind că împrejurările prezentate de acuzare ar putea reprezenta, în realitate, demersuri și raporturi de natură comercială.

În acest sens, apărarea a invocat inclusiv împrejurarea că societatea despre a cărei constituire s-a discutat în contextul deplasării la Dubai a fost efectiv înființată, apreciind că această împrejurare este incompatibilă cu interpretarea dată de acuzare acestor demersuri ca elemente ale unei activități infracționale.

Totodată, a arătat că nu rezultă din probe că inculpatul ar fi încercat să influențeze buna desfășurare a procesului penal, să împiedice administrarea probatoriului, să se sustragă de la urmărirea penală sau să săvârșească noi infracțiuni, subliniind că nicio persoană audiată nu a susținut că ar fi fost influențată de acesta.

În acest sens, a fost invocată conduita procesuală a inculpatului, care s-a prezentat ori de câte ori a fost solicitat de organele judiciare, precum și împrejurarea că deplasările sale frecvente în afara țării au fost determinate de activitatea profesională și nu au reprezentat acte de pregătire a unei eventuale sustrageri.

Apărarea a apreciat, de asemenea, că discuțiile privind posibilitatea achiziționării unui imobil în Italia nu sunt suficiente pentru a concluziona că inculpatul intenționa să părăsească țara și că, în raport cu conduita sa procesuală, perioada îndelungată scursă de la sesizarea organelor judiciare și stadiul cercetărilor, nu mai subzistă un pericol concret și actual pentru ordinea publică și nici o necesitate actuală a luării unei măsuri preventive.

În consecință, a solicitat respingerea propunerii de arestare preventivă și a contestației formulate de parchet, cu respingerea propunerii de luare a unei măsuri preventive față de inculpat, iar, în subsidiar, menținerea măsurii controlului judiciar.

Sintetizând susținerile formulate în cadrul contestațiilor, criticile invocate de contestatori au vizat, în esență, următoarele aspecte:

Contestatorul – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. s-a raportat la următoarele:

- greșita apreciere a primei instanțe asupra **pericolului concret pentru ordinea publică**, parchetul susținând că gravitatea faptelor, modalitatea și circumstanțele de comitere, întinderea în timp a activității infracționale și cuantumul prejudiciului justifică o asemenea concluzie;

- greșita înlăturare a **riscului de sustragere de la urmărirea penală**, raportat la discuțiile privind stabilirea în Italia, identificarea și achiziționarea unei proprietăți în Toscana, solicitarea azilului politic și celelalte elemente de extraneitate ale cauzei;

- relevanța **utilizării mijloacelor de comunicare criptate, a ștergerii unor mesaje și a echipamentelor de bruiaj**, apreciate ca elemente care susțin existența unor pregătiri în vederea sustragerii și necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal;

- greșita apreciere a primei instanțe cu privire la **caracterul actual al pericolului pentru ordinea publică**, parchetul susținând că, deși activitatea infracțională și sesizările sunt vechi, cercetările continuă, fiind dispuse inclusiv ordine europene de anchetă în vederea identificării celei de-a treia persoane pretins implicate în grupul infracțional și a audierii altor persoane;

- existența unor **elemente probatorii suplimentare relevante pentru suspiciunea rezonabilă**, respectiv înscrisuri și conversații privind inducerea și menținerea în eroare a persoanei vătămate, precum și date rezultate din raportul de constatare referitoare la transferul unei părți din bani în conturile actualei soții a inculpatului Rusen și lipsa unei explicații cu privire la plata sumei de 118.000 către persoana vătămată de către socrul inculpatului Georgescu;

- caracterul nefondat al criticilor referitoare la **începerea urmăririi penale in rem**, parchetul susținând că urmărirea penală in rem privește fapta, iar nu identitatea sau numărul persoanelor presupus implicate în săvârșirea acesteia;

- **insuficiența măsurii controlului judiciar**, apreciată prin raportare la scopurile prevăzute de art. 202 C.pr.pen., respectiv buna desfășurare a procesului penal, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și asigurarea prezenței inculpaților la procedurile judiciare.

Contestatorul-inculpat Georgescu Călin, prin apărători aleși, s-a raportat la următoarele:

- **durata și tardivitatea demersului procesual**, raportat la faptul că sesizarea inițială datează din anul 2022, iar cercetările care îl vizează pe inculpat au intervenit ulterior, apărarea apreciind că, după o perioadă atât de îndelungată, nu mai este justificată luarea măsurii arestării preventive;

- **inexistența, în opinia apărării, a elementelor constitutive ale infracțiunii de grup infracțional organizat**, nefiind clarificate în concret existența și structura grupului, scopul infracțional, planul sau programul infracțional, modalitatea de organizare și coordonare, precum și rolul și atribuțiile fiecărui presupus membru;

- **neclarificarea existenței și a rolului celei de-a treia persoane**, apărarea subliniind că inculpatul nu îl cunoaște pe presupusul membru Massimiliano Arena și susținând că nu rezultă nici măcar că acesta ar fi avut cunoștință de existența sa, astfel încât nu este explicată modalitatea în care ar fi putut distribui roluri, atribuții și sarcini în cadrul grupului;

- **lipsa unui scop infracțional clar**, apărarea subliniind că nu rezultă existența unui program infracțional orientat spre fraudarea mai multor persoane, în condițiile în care, dintre cauzele reunite, doar una dintre persoanele pretins vătămate ar avea legătură cu inculpatul Georgescu;

- **lipsa unei individualizări concrete a contribuției inculpatului la infracțiunea de înșelăciune**, nefiind clarificat în ce ar fi constat actele materiale imputate acestuia, inducerea sau menținerea în eroare și nici în ce modalitate ar fi acționat prin pretinse calități mincinoase ori mijloace frauduloase;

- **lipsa unei legături probatorii între inculpat și circuitul sumelor de bani**, apărarea susținând că înscrisurile și rapoartele administrate în cauză nu îl indică pe acesta ca participant la schema financiară pretins infracțională;

- **nelegalitatea sau, cel puțin, caracterul discutabil al demersului procesual sub aspectul încadrării juridice a infracțiunii de înșelăciune**, apărarea invocând împrejurarea că urmărirea penală in rem a fost începută inițial numai cu privire la art. 244 alin. (1) C.pen., iar ulterior a fost continuată și cu privire la alin. (2), susținând că, în aceste condiții, nu ar fi putut fi fundamentată propunerea de arestare preventivă pe forma agravată a infracțiunii și invocând inclusiv problema prescripției;

- **lipsa unui risc concret și actual de sustragere de la urmărirea penală**, apărarea contestând relevanța discuțiilor privind achiziționarea unei proprietăți în Italia, a deplasărilor

în străinătate, a utilizării aplicațiilor criptate și a echipamentelor de bruiaj și subliniind că inculpatul a părăsit anterior țara și a revenit de fiecare dată;

- **lipsa unui pericol concret și actual pentru ordinea publică**, prin raportare la vechimea faptelor, la perioada îndelungată scursă de la sesizarea organelor judiciare și la împrejurarea că pretinsa activitate infracțională ar fi fost finalizată cu mai mulți ani în urmă;

- **lipsa unui risc de influențare a bunei desfășurări a procesului penal**, apărarea susținând că persoana vătămată formulase deja plângere, aspect cunoscut de inculpatul Rusen, audiat anterior în calitate de martor, astfel încât nu există date care să susțină afirmația că inculpatul Georgescu ar fi urmărit împiedicarea sesizării organelor judiciare;

- **lipsa unei necesități actuale a arestării preventive**, prin raportare la conduita procesuală a inculpatului, la prezentarea acestuia în fața organelor judiciare și la faptul că o parte semnificativă a probatoriului fusese deja administrată.

Contestatorul-inculpat Rusen Ionel, prin apărător ales, s-a raportat la următoarele:

- **insuficienta conturare a elementelor constitutive ale infracțiunii de grup infracțional organizat**, apărarea criticând lipsa unei delimitări concrete a rolurilor și contribuțiilor membrilor pretinsului grup, precum și neclarificarea celei de-a treia persoane, a planului concret urmărit și a relațiilor dintre presupușii membri;

- **neîndeplinirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de înșelăciune**, fiind pusă sub semnul întrebării natura penală a faptelor și susținându-se că raporturile dintre persoanele implicate ar putea reprezenta, în realitate, demersuri și relații de natură comercială;

- **existența unor elemente obiective care susțin caracterul comercial al demersurilor**, apărarea invocând, în acest sens, deplasarea la Dubai, discuțiile privind constituirea unei societăți comerciale și împrejurarea că o asemenea societate a fost efectiv înființată;

- **lipsa unor date concrete privind intenția de sustragere de la urmărirea penală**, discuțiile referitoare la posibilitatea plecării în Italia nefiind, în opinia apărării, suficiente pentru fundamentarea unui asemenea risc, cu atât mai mult cu cât inculpatul a continuat să se deplaseze în străinătate și să revină în România;

- **lipsa riscului de influențare a bunei desfășurări a procesului penal**, în condițiile în care inculpatul nu ar fi întreprins demersuri pentru influențarea martorilor sau împiedicarea administrării probatoriului, iar persoanele relevante din cauză au fost deja audiate fără a susține că ar fi fost influențate de acesta;

- **lipsa riscului de săvârșire a unor noi infracțiuni**, apărarea susținând că nu există date sau indicii în acest sens;

- **lipsa unui pericol concret și actual pentru ordinea publică**, prin raportare la perioada îndelungată scursă de la sesizarea organelor judiciare și la conduita inculpatului pe parcursul acestei perioade;

- **lipsa necesității și proporționalității arestării preventive**, prin raportare la conduita procesuală a inculpatului, care s-a prezentat ori de câte ori a fost solicitat de organele judiciare, la situația sa familială și profesională, precum și la faptul că deplasările frecvente în afara țării sunt determinate de activitatea sa profesională;

- **caracterul excesiv al măsurii arestării preventive**, apărarea apreciind că, în subsidiar, eventualele scopuri ale măsurilor preventive pot fi realizate prin menținerea controlului judiciar.

Examinând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, pronunțate la data de 22.09.2026 de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, atât prin prisma motivelor invocate, cât și din oficiu sub toate aspectele, potrivit disp. art. 204 C.pr.pen., completul de judecată din cadrul Curții de Apel București apreciază ca fiind fondată contestația formulată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.- Structura Centrală, reținând următoarele:

Cu titlu preliminar, Completul constată că *judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța de fond a făcut atât o descriere sumară a situației de fapt expuse în referatul cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive, prezentat pe larg în partea expozitivă a încheierii contestate, cu accent pe declarația martorului Negoescu Ion, cât și o enumerare a*

temeiurilor de drept și a mijloacelor de probă, în baza cărora și-a format convingerea cu privire la cauza dedusă judecătii, în prezentarea argumentelor factice și juridice ce au condus la pronunțarea soluției criticate de Ministerul Public și de inculpați.

Potrivit art. 202 alin. (1) și (3) C. pr. pen.: „Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni. Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”.

De asemenea, conform art. 223 alin. (1) lit. a C. pr. pen., „măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, (...) **numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:** a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, **ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte**”.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „**măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată** contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau **o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.**”

Potrivit art. 204 alin. 1 teza I și alin. 4 C.pr.pen.: „(1) Împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. [...] (4) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.”

Pentru a se pronunța în temeiul dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C.pr.pen., Completul de judecată trebuie să constate îndeplinirea următoarelor condiții: s-a pus în mișcare acțiunea penală față de inculpat și există probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una din situațiile prevăzute la art. 223 alin. 1 lit. a C.pr.pen. (în speță, existența probelor din care să reiasă că inculpatul a făcut pregătiri de orice natură pentru a se sustrage procesului penal - art. 223 alin. (1) lit. a) teza finală C.pr.pen.) sau dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute la art. 223 alin. (2) C.pr.pen. și privarea de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordine publică.

Cu privire la prima condiție, Completul reține că, prin ordonanța nr. 2871/19/P/2024 din data 21.09.2026 (filele 24-28, 41-46 vol. 20 dup), s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de Georgescu Călin și Rusen Ionel, fiindu-le adusă la cunoștință această calitate, iar la acest moment procesual, nu există vreo cauză care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, dintre cele prevăzute de art. 16 C.pr.pen.

Cu privire la cea de-a doua condiție, respectiv condiția primordială și esențială, spre a dispune o măsură preventivă privativă de libertate, aceea ca **din probe să rezulte o suspiciune rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune**, Completul apreciază, în acord cu

judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul primei instanțe, precum și cu apărătorul inculpatului Rusen Ionel, că mijloacele de probă aflate la dosarul cauzei și redată în cele ce urmează, au puterea de a convinge un observator obiectiv și imparțial că inculpații ar fi săvârșit faptele cu privire la care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de aceștia, respectiv: *constituire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 din C.pen și *înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată*, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din C.pen. rap. la art. 256 ind. 1 din C.pen. și art. 35 alin.1 din C.pen. (două acte materiale), cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., existând, totodată, și situația prevăzută la art. 223 alin. (1) lit. a) teza finală C.pr.pen., ce rezultă din probele administrate până în prezent.

Critica principală a apărătorilor ambilor inculpați vizează inexistența grupului format din cel puțin 3 persoane, inexistența oricărei legături a inculpatului Georgescu Călin și pretinse conivențe cu cel de al treilea membru – coinculpatul Massimiliano Arena, neindicarea actelor prin care acesta ar coordona grupul, persoanele cărora le transmite dispoziții, activitățile pe care le stabilește ori modalitatea concretă în care își exercită pretinsul rol de lider, neevidențierea elementelor din care să rezulte că discuțiile purtate între Arena Massimiliano, Rusen Ionel și celelalte persoane îi sunt aduse la cunoștință inculpatului ori că acesta participă la respectivele discuții. Se contestă, astfel, de către apărare posibilitatea deducerii rolului de lider exclusiv din împrejurarea că anumite persoane ar exercita funcții de conducere, în lipsa unor probe privind cunoașterea și coordonarea activității acestora de către inculpat. S-a susținut că nu sunt identificate discuții purtate între Rusen Ionel, Arena Massimiliano și persoana vătămată, care să îi fie aduse la cunoștință inculpatului Georgescu Călin și nici acte concrete de inducere în eroare săvârșite de acesta.

Cu privire la acuzația penală de *constituire a unui grup infracțional organizat*, Completul de judecată de la Curte reține, cu titlu general, că acțiunea de constituire în scopul comiterii uneia sau a mai multor infracțiuni presupune activitatea de asociere, prin consensul mai multor persoane, într-un nucleu autonom, în scopul de a ființa în timp și de a pregăti, organiza și duce la îndeplinire planurile de comitere a unor infracțiuni.

Constituirea presupune o pluralitate de făptuitori, supuși unor reguli privind ierarhia și rolurile membrilor în realizarea planurilor infracționale adoptate.

Activitatea grupului infracțional organizat se desfășoară pe o perioadă mai îndelungată și în mod coordonat, aceasta presupune asigurarea de informații, mijloace de executare și de valorificare a produselor rezultate din infracțiuni. Aceste grupuri, pe lângă șefii care conduc și dirijează activitatea infracțională, se constituie și din alte persoane din sfera activității politice, juridice, economice, sociale, scopul acestor grupări fiind obținerea de profituri maxime într-un timp cât mai scurt. De asemenea, membrii acestora își concentrează de regulă activitatea, pe acele tipuri de acțiuni care aduc profituri mari: înșelăciune, spălarea banilor.

În cazul constituirii unui grup infracțional organizat, pericolul social provine din însăși constituirea și ființarea pluralității, al cărei scop este comiterea uneia sau mai multor infracțiuni; grupul are o existență independentă, cu o durată de timp și implică o activitate de organizare a acțiunilor infracționale, fiind, deci, *esențială, organizarea grupului și durata în timp a asocierii*.

În lipsa îndeplinirii condițiilor privind constituirea grupului, prefigurarea și trasarea scopului infracțional, organizarea grupului și implementarea mecanismelor de coordonare a activității, săvârșirea unor infracțiuni de către mai multe persoane împreună este analizată în contextul participației penale.

Prin inițiere se înțelege acea activitate prin care ideea este comunicată altor persoane, cât și propunerea către persoanele cărora li se face această comunicare de a adera la ideea grupului. Vor intra în noțiunea de inițiere, toate actele întreprinse în vederea constituirii grupului.

În cauza de față, procurorul a reținut constituirea unei asocieri formate din trei persoane: Georgescu Călin, Rusen Ionel și Massimiliano Arena.

Cu privire la infracțiunea/infracțiunile care ar fi constituit scopul grupului, Completul analizează arhitectura acuzației și reține că terenul infracțional organizat prezentat în referatul

cu propunere de arestare preventivă presupune o infracțiune inițială, declanșatoare și care ar fi generat venituri, respectiv *înșelăciune cu consecințe deosebit de grave*, prin inducerea și menținerea în eroare a reprezentantului persoanei vătămate S.C. Real Concrete Land S.R.L. - Leu Răzvan, fiind folosite mijloace frauduloase, și anume: prezentarea posibilității accesării unor finanțări avantajoase de la instituții financiar-bancare din străinătate, scopul final fiind obținerea de către membrii grupului infracțional organizat a unor foloase patrimoniale înjuste, constând în sume de bani depuse cu titlu de garanții bănești: în speță, posibilitatea obținerii de către reprezentantul persoanei vătămate a unui credit de 6.000.000 euro de la Wealth Bank Ltd, context în care, în lunile decembrie 2021 și ianuarie 2022, S.C. Real Concrete Land S.R.L. și administratorul acestei societăți, Leu Răzvan Liviu, au fost determinați să transfere bancar suma cumulată de 1.100.000 euro, potrivit ordinului de transfer din 27.12.2021 în cuantum de 1.000.000 euro (fila 163, vol. 2 dup.) și 100.000 euro la data de 21.01.2022.

În acest moment procesual, din probele constând în: declarațiile reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan Liviu din datele de 24.10.2022, 18.11.2024, 29.01.2025, coroborate cu: declarația martorului Ion Negoescu, înscrisurile (f. 27-29 vol. 15 dup) transmise de inculpatul Rusen Ionel reprezentantului persoanei vătămate Leu Răzvan-Liviu; discuțiile între cei doi, redade în același volum 15 dup, din care rezultă că inculpatul Ionel Rusen face parte din consiliul de administrație al băncii, cu drept de a efectua tranzacții; crearea grupului Whatsapp, alcătuit din Rusen Ionel, Massimiliano Arena și Leu Răzvan-Liviu (f. 19-20, vol. 12 dup); declarațiile lui Rusen Ionel, date în calitate de martor la data de 25.07.2022 (f. 11-14, vol. 2 dup) și data de 06.02.2023 (f. 28-32, vol. 12 dup), potrivit cărora inculpatul Rusen Ionel a cunoscut pe reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu prin intermediul inculpatului Călin Georgescu; comunicări între reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, și Massimiliano Arena, ca reprezentant al Wealth Bank, în care inculpatul Rusen Ionel a fost inclus în mod constant în corespondența electronică, fiind menționat în câmpul „CC” al mesajelor transmise; conversații ale reprezentantului persoanei vătămate purtate prin intermediul aplicațiilor de comunicații mobile cu inculpații: Rusen Ionel și Georgescu Călin, precum și cu Massimiliano Arena și martorul Negoescu Ion; procesele - verbale de redare a convorbirilor în mediul ambiantal privat; înscrisuri atestând documente transmise sau primite în legătură cu operațiunile de creditare; discuțiile purtate în mediul ambiantal între inculpații: Rusen Ionel și Georgescu Călin; procesele-verbale de investigații, precum și raportul de constatare prin care a fost stabilit traseul sumelor de bani transferate drept garanție, rezultă următoarea situație de fapt:

Aproximativ în anul 2019, Leu Răzvan-Liviu, care este reprezentantul persoanei vătămate – S.C. Real Concrete Land S.R.L., l-a cunoscut pe inculpatul Georgescu Călin, prin intermediul martorului Negoescu Ion.

Din conținutul conversației purtate prin intermediul aplicației whatsapp, între persoana vătămată și martorul Negoescu Ion la data de 01.06.2021 (vol. 18 dup), coroborate cu declarația reprezentantului persoanei vătămate, rezultă că reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu a vorbit cu inculpatul Georgescu Călin, care i-a comunicat că se mută în România pentru a candida la alegerile prezidențiale.

Ulterior, reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, după ce l-a însoțit pe Georgescu Călin în Serbia pentru ca acesta să se întâlnească „cu niște oameni de afaceri români care doresc să îl susțină în campania electorală din anul 2024”, a făcut cunoștință cu inculpatul Rusen Ionel prin intermediul inculpatului Georgescu Călin, la Câmpulung Muscel, în incinta unui restaurant, prezentându-l ca fiind un „om de afaceri, foarte puternic financiar, iscusit în afaceri, cu foarte multe conexiuni în afaceri”, „o persoană care mă poate ajuta în obținerea unei linii de credit”, „un om de afaceri corect, pe care l-a cunoscut în Ambasada Italiei la București”.

Despre această introducere a inculpatului Rusen Ionel de către inculpatul Georgescu Călin, face referire și martorul Negoescu Ion (f. 40-41, vol. 19 dup), care a arătat că Rusen Ionel a fost prezentat lui Negoescu Ion și reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu de către Călin Georgescu, ca fiind o persoană bine relaționată internațional, pe care a

întâlnit-o în Austria sau Elveția, „într-un mediu nobiliar” și care poate să îi dezvolte afacerea lui Leu Răzvan-Liviu. Acesta din urmă era interesat de obținerea unei finanțări externe, întrucât creditarea pentru sume mai mari de bani se obține mai rapid, iar comparativ cu unitățile bancare din România, care oferă astfel de creditări, dobânda finanțărilor externe este mai convenabilă.

Inculpatul Rusen Ionel a pretins că are prieteni în lumea bancară din străinătate și că poate facilita o linie de credit. Cu ocazia întâlnirilor la locația din mun. Câmpulung Muscel între inculpații: Georgescu Călin și Rusen Ionel și reprezentantul persoanei vătămate – S.C. Real Concrete Land S.R.L., Leu Răzvan-Liviu, inculpatul Georgescu Călin i-a propus să acceseze o linie de credit în cuantum de 6.000.000 euro pentru a obține lichiditățile necesare pentru susținerea unui „business” cu metale prețioase pe care dorea să-l demareze în Dubai, cât și pentru susținerea campaniei electorale a lui Georgescu Călin.

Potrivit susținerilor coroborate ale reprezentantului persoanei vătămate cu cele ale martorului Negoescu Ionel și ale lui Rusen Ionel (declarația dată în calitate de martor la data de 04.02.2025), reiese că, *în cadrul întâlnirilor la care a fost prezent și inculpatul Călin Georgescu*, inculpatul Rusen Ionel i-a prezentat reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, termenii accesării liniei de credit de 6.000.000 euro, precum și detalii privind derularea afacerii cu metale prețioase, fiindu-i precizat că o să-și recupereze plata efectuată ca și garanție, precum și faptul că în 22 de zile lucrătoare de la momentul achitării garanției, S.C. Real Concrete Land S.R.L. va primi finanțarea solicitată. Pentru accesarea creditului, inculpatul Rusen Ionel l-a introdus pe cetățeanul italian, Massimiliano Arena, prezentat ca fiind „proprietarul unei unități bancare Wealth Bank, eu [Ionel Rusen- s.n] verificând acest aspect care era adevărat”.

La data de 28.12.2021, la indicațiile primite de la inculpatul Rusen Ionel și conform celor stabilite cu Massimiliano Arena, pentru achitarea garanției de 1.100.000 euro, reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu a efectuat plata sumei de 1.000.000 euro într-un cont al băncii Incore Bank AG Switzerland întrucât Wealth Bank Transfer Ltd nu îndeplinea condiția de bancă fizică. Ulterior, la data de 20.01.2022, Leu Răzvan-Liviu a efectuat o plată de 100.000 euro în același cont în care a efectuat plata de 1.000.000 euro. Folosind user-ul și parola comunicată de Rusen Ionel pentru Wealth Bank Transfer Ltd, Leu Răzvan-Liviu putea vizualiza suma de 1.100.000 euro în dreptul căreia apărea mențiunea „blocat”.

Din înscrisurile transmise de inculpatul Rusen Ionel reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu și aflate la filele 27-29, vol. 15 dup („Hotărâre Corporativă Wealth Bank Ltd.” din care rezultă că numitul Massimiliano Arena, în calitate de director, în cadrul unei ședințe desfășurate la data de 08.01.2022 a adoptat: „Hotărârea 1: Se hotărăște ca prin prezenta Consiliul de Administrație al Wealth Bank îl numește în calitate de Director pe domnul Ionel Rusen, pașaport nr. 055739856, născut în Constanța la data de 04 martie 1979, cu domiciliul în str. Unirii 22 C 900064, Constanța, România”; „Hotărârea 2: Se hotărăște că, Consiliul de Administrație al Wealth Bank va dispune utilizarea adresei de email: ionel.rusen@wealthbank.finance numai pentru uz profesional și va dispune livrarea cărții de vizită”; „Hotărârea 3: se hotărăște ca, Consiliul de Administrație al Wealth Bank să dispună o procură pentru a facilita Wealth Bank să definească și să încheie tranzacții, atunci când Wealth Bank consideră oportun, prin intermediul persoanei dlui Ionel Rusen) și discuțiile între cei doi, redade în același volum 15 dup, rezultă că inculpatul Ionel Rusen face parte din „bordul” băncii cu dreptul de a opera tranzacții, exprimându-se că este „un pas mare ptr noi”.

Ulterior efectuării demersurilor și transferurilor de către reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, inculpatul Rusen Ionel, pentru a spori încrederea acestuia în informațiile comunicate anterior privind caracterul real al creditării, îi transmite o captură de ecran a unei preținse comunicări purtate cu Massimiliano Arena la ora 22:53, reprezentant al Wealth Bank, cu scopul de a-i demonstra că acesta ținuse legătura cu reprezentantul Wealth Bank și că linia de credit fusese aprobată (f. 24, vol. 15 dup).

Potrivit comunicărilor purtate între inculpatul Rusen Ionel și reprezentantul persoanei vătămate Leu Răzvan-Liviu, inculpatul Rusen Ionel îi spune lui Leu Răzvan că, urmare a

discuției cu Massimiliano, trebuie să meargă împreună la Londra pentru a semna toate documentele în original pentru linia superioară de credit („pentru linia aia mare” - f. 26 și 29, vol. 15 dup), la care reprezentantul persoanei vătămate Leu Răzvan dorește să i se confirme dacă este vorba de 37 sau 15 milioane („linia aceea mare este cea de 37 sau 15”).

La data de 05.02.2022, potrivit cărților de îmbarcare (f. 1-2, vol. 15 dup), reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu împreună cu inculpatul Rusen Ionel s-au deplasat la Londra pentru întâlnirea cu Massimiliano Arena, în calitate de reprezentant al Wealth Bank Transfer LTD, ocazie cu care Leu Răzvan-Liviu a semnat contractul de creditare.

Despre implicarea inculpatului Georgescu Călin, după inițierea de către acesta a legăturii cu inculpatul Rusen Ionel și demararea procedurii de creditare a persoanei vătămate – S.C. Real Concrete Land S.R.L., prin intermediul inculpatului Rusen Ionel și a lui Massimiliano Arena, *Completul reține următoarele elemente probatorii:*

Încântat de promisiunea reușitei liniei de creditare, reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, poartă o conversație ironică cu inculpatul Rusen Ionel la data de 6 februarie 2022 (f. 238, vol. 13 dup) despre apariția televizată a lui Călin Georgescu cu privire la campania sa de finanțare.

Potrivit înscrisurilor aflate la filele 227-232, vol. 13 dup, care conțin capturi de ecran ale conversației din data de 21.02.2022, purtate de inculpatul Rusen Ionel cu reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, rezultă că acesta din urmă îl roagă pe inculpatul Ionel Rusen să vorbească cu martorul Ion Negoescu și cu inculpatul Călin Georgescu („cu Nașu și al nostru că nu știu ce le răsp le-am spus să te sune [...] eu le-a, ce am vb cu tine și ce știu”), la care inculpatul Rusen îi spune că a vorbit de 2 ori cu ei, confirmând că a comunicat și cu inculpatul Călin Georgescu separat, dovedindu-i cu o captură de ecran, care atesta apelurile cu cei doi.

Din conversațiile purtate prin intermediul aplicației whatsapp, între reprezentantul persoanei vătămate și martorul Negoescu Ion în intervalul 02.03.2022 - 09.03.2022 (vol. 18 dup), în care cei doi discută despre întârzierea creditării, rezultă că inculpatul Georgescu Călin era implicat activ în intermedierea finanțării prin inculpatul Rusen Ionel. Astfel, martorul Ion Negoescu îi spune reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, că a luat legătura cu inculpatul Călin Georgescu, pe care l-a rugat să-l sune, Leu Răzvan Liviu confirmându-i că a fost sunat de 5 ori de inculpatul Călin Georgescu.

Din conversațiile purtate în limba engleză, prin intermediul aplicației whatsapp, între reprezentantul persoanei vătămate și Massimiliano Arena la datele de 18.03.2022 (fila 57, vol. 13 dup) și 29/30.03.2022 (filele 59-60, vol. 13 dup) coroborate cu conținutul email-ului trimis de Massimiliano Arena reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, la data de 18.03.2022 (f. 122, vol. 3 dup: „Dragă dle Răzvan, Mulțumesc pentru apelul telefonic pe care l-ai avut în conferință cu dl Călin [...]”) și capturile de ecran puse la dispoziție de persoana vătămată (filele 113 și 212, vol. 13 dup), rezultă că *inculpatul Georgescu Călin a participat la apelurile telefonice în conferință cu Massimiliano Arena și reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, precum și faptul că inculpatul Georgescu Călin avea cunoștință de corespondența electronică a celor doi, fiindu-i comunicată* (la data de 18.03.2022, Massimiliano Arena îi confirmă lui Leu Răzvan-Liviu că a fost autorizat de acesta din urmă să treacă în corespondență și adresa de email folosită de inculpatul Călin Georgescu, pe care persoana vătămată i-a dat-o la solicitarea lui Massimiliano Arena – fila 58, vol. 13 dup).

Totodată, din conținutul email-ului trimis la data de 20 martie 2022 de către Massimiliano Arena, în calitate de director executiv al Wealth Bank Ltd și adresat inculpatului Georgescu Călin și reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu (fila 211, vol. 13 dup), email ce face referire și la încunoștințarea lui Massimiliano despre comportamentul inculpatului Rusen Ionel, care ar fi compromis tranzacția prin mesajele și email-urile trimise la diferite persoane, rezultă că *inculpatul Georgescu Călin, contrar susținerilor sale de la termenul de judecată din 29.09.2026, când i-a fost acordat dreptul la ultimul cuvânt și a arătat că nu îl cunoaște pe domnul Massimiliano Arena, era implicat activ în pretinsul mecanism infracțional, prin care ar fi fost păgubită persoana vătămată.*

Din conversațiile purtate prin intermediul aplicației whatsapp, între reprezentantul persoanei vătămate și martorul Negoescu Ion în intervalul 22.03.2022 – 09.07.2022 (vol. 18 dup), coroborate cu capturile de ecran puse la dispoziție de reprezentantul persoanei vătămate, care poartă discuții cu inculpatul Ionel Rusen la data de 30.03.2022, orele 09:31 și 10:10 (f. 227, vol. 13 dup.), rezultă că inculpatul Georgescu Călin purta comunicări directe cu Massimiliano Arena în legătură cu derularea procedurii de finanțare, având întâlniri cu inculpatul Ionel Rusen, urmare a îngrijorărilor progresive ale persoanei vătămate despre întârzierea acordării creditului, respectiv recuperarea garanției transferate.

De asemenea, privitor la preținsele mijloace frauduloase de menținere în eroare a reprezentantului persoanei vătămate, *Completul reține probele* constând în: *comunicările purtate între inculpatul Rusen Ionel și reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu în aprilie 2022; capturile de ecran aflate la filele 194, 197 vol. 2 dup; înscrisul care atestă ordinul de plată cu transferul în așteptare al sumei de 344.000 euro și comision de 6000 euro la data de 29.04.2022 către persoana vătămată S.C. Real Concrete Land S.R.L., al cărei reprezentant este Leu Răzvan Liviu, cu mențiunea „returnare parțială de capital” (fila 149, vol. 12 dup), din care rezultă suspiciunea rezonabilă a unor înscenări de fapte*, potrivit cărora facilitarea de credit este amânată, transferurile și comunicările sunt întârziate din cauza unor atacuri cibernetice ale unor bănci, vizualizarea sumei în contul Real Concret Land S.R.L. (fila 197, vol. 12 dup), în care au fost virăți banii, folosind user și parolă pe platformă, de către persoana vătămată, care a constatat că banii erau blocați, neputându-se efectua transferul, astfel:

- *email trimis în aprilie 2022 de Massimiliano Arena*, în captură de ecran făcută la 22.04.2022 de către inculpatul Rusen Ionel reprezentantului persoanei vătămate: „Dragă dle Răzvan, / Sunt fericit să-ți confirm că operațiunea se materializează cu un rezultat excelent. Am muncit foarte mult în ultima perioadă și cu sprijinul mare al lui Ionel și alți directori cheie, am ajuns la un final fericit. Am primit detaliile noii bănci în referire la Real Concrete Land SRL, care sunt diferite de cele anterioare și în posesia comunicărilor electronice cu Banca Wealth Bank, de aceea am trimis un raport pozitiv pentru detaliile noi și să începem tranzacția. Poți planifica primul transfer de 350.000 din sistemul nostru, folosind user și parolă”;
- *comunicarea electronică a inculpatului Ionel Rusen către reprezentantul persoanei vătămate la 21.04.2022*, în care îi confirmă că va primi email oficial cu copia de transfer, la care Leu Răzvan Liviu îi răspunde că nu a primit nimic, după care inculpatul Rusen Ionel îl asigură că întârzierea a fost cauzată de un atac cibernetic, ulterior spunându-i să nu își facă griji în privința lui Massimiliano întrucât are scrisoare de la bancă și își va primi integral banii;
- *comunicările electronice purtate în limba engleză pe grupul whastapp format din trei membri: Massimiliano Arena, Rusen Ionel și reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan Liviu (filele 127-140, vol. 12 dup)* din care rezultă că inculpatul Ionel Rusen îl roagă pe Massimiliano Arena la data de 26.04.2022, 07:46:03, să îl ajute pe Leu Răzvan Liviu să efectueze transferul sumei de 350.000, ca primă tranșă a acordului, deoarece nu a reușit, *mesaj la care Massimiliano Arena răspunde la ora 18:13:05* că „din nefericire, săptămâna trecută am avut un atac cibernetic asupra comunicărilor electronice – email, și platformei Băncii, însă puținii oameni de la IT lucrează de câteva zile asupra securității și niciun angajat nu are acces la serverul central pentru moment, putem doar vizualiza conturile, dar nu putem acționa asupra lor. Îmi pare rău pentru inconvenient”. Persoana vătămată răspunde la ora 18:14:33 că are nevoie să i se restituie banii întrucât firma sa este falită.

Potrivit conținutului schimbului de email-uri între reprezentantul persoanei vătămate și Massimiliano Arena în luna septembrie 2022 (filele 20, 28 - 29, vol. 4 dup), reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan Liviu îi confirmă la data de 06.09.2022, 16:16, că toate plățile sunt făcute în contul firmei, nu în cel personal și „nu înțelege de ce nu îi returnează fondurile depozitate” întrucât Massimiliano Arena îi cere la data de 06.09.2022, ora 16:05, să

îi răspundă „dacă transferul no 3951 trebuie făcut în contul lui personal”, *ceea ce denotă o aparență de tergiversare a returnării garanției.*

La data de 19.10.2022, potrivit conținutului corespondenței electronice, reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu îi transmite lui Massimiliano Arena, în referire la notificarea de încălcare a obligațiilor contractuale din 12.10.2022 (fila 12) că dorește restituirea sumei totale de 1.100.000 euro transferată firmei sale; 5% daune pentru încălcarea contractului și o scrisoare de iertare cu explicații integrale despre cauza eșecului său, în decurs de 7 zile, în caz contrar, la recomandarea avocaților, va lua măsurile legale împotriva sa și a firmei sale (fila 15, vol. 4 dup).

În continuare, în condițiile în care nicio operațiune de creditare nu s-a concretizat, iar reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu nu i-a fost restituită suma achitată cu titlu de garanție, *Completul reține*, din conversațiile puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către Leu Răzvan-Liviu, avute cu inculpatul Georgescu Călin, prin intermediul aplicației de comunicații mobile, *că în perioada 29 iunie 2023 - 06 octombrie 2023, cei doi au purtat în mod repetat discuții, prin intermediul mesajelor text, cât și prin apeluri audio, discuțiile vizând și diferite demersuri privind obținerea unor creditări și modalitatea în care acestea urmau să fie soluționate.*

În cadrul acestor comunicări, inculpatul Georgescu Călin folosește expresii, precum: „am transmis si vorbit! Pozitiv, astept detaliile de la el. Revin” – 30.06.2023, „Ma ocup. Revin.” – 04.07.2023, „executat / ai rabdare pîna maine dimineata. Iti comunic pasii te rog” – 19.07.2023, „am vorbit. Se duce personal la banca astazi. Ma suna dupa-amiaza, dupa 4 pm. Revin la tine ulterior.” – 27.07.2023. În aceeași perioadă, inculpatul Georgescu Călin și reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu discută și despre o anumită operațiune de creditare în care era implicat „dl Walz”, identificat ca fiind Alfred Andreas Scharmuller-Walz („primul pas îl face dl Walz. Te anunt si apoi te duci la banca cu contractul. Asa mi-a spus” – 18.07.2023), creditare despre care inculpatul Georgescu Călin pretinde că se va concretiza: „M-a sunat. Se confirma miercuri 2 August. Vorbim luni dimineata detalii” – 29.07.2023, ceea ce nu se întâmplă, potrivit materialului probator administrat, care atestă și *un contract de creditare din data de 19.07.2023 între Mercado Green Technology AG cu sediul în Budensplatz 16 6300 ZUG Switzerland, reprezentată de Alfred Andreas Scharmuller-Walz, în calitate de împrumutător și S.C. Real Concrete Land S.R.L., reprezentată de către Leu Răzvan-Liviu, în calitate de împrumutat, obiectul contractului fiind acordarea cu titlu de împrumut fără dobândă a sumei de 1.125.000 euro.*

De asemenea, din conversațiile purtate rezultă că, în vederea soluționării situației, inculpatul Georgescu Călin a procedat la punerea reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu în legătură cu o altă persoană, respectiv cu Croitoru Vasile, persoană care poate contribui la rezolvarea situației, fiind relevant mesajul transmis de către Georgescu Călin la data de 03.09.2023: „Buna ziua. A dat Vasile semn. A inteles.! Are sa va contacteze el direct. [...]”.

Totodată, la data de 06.10.2023, reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu îi transmite inculpatului Georgescu Călin datele contului bancar în vederea efectuării unei plăți, iar acesta din urmă îi mulțumește și îi comunică faptul că va reveni cu privire la acest aspect.

Potrivit documentului justificativ cu privire la această tranzacție (fila 210, vol. 13 dup), rezultă că la data de 06.10.2023, numitul Moldoveanu Vasile, care este socrul inculpatului Georgescu Călin, a transferat către Leu Răzvan-Liviu suma de 118.000 lei, fiind menționat la rubrica „detalii tranzacție” următoarea mențiune: „Împrumut”, însă potrivit declarației reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, suma de 118.000 lei reprezintă un „ajutor pe care îl oferă” inculpatul Georgescu Călin.

La data de 27.05.2024, s-a înregistrat plângerea penală formulată de către S.C. Real Concrete Land S.R.L., reprezentată de Leu Răzvan Liviu împotriva a patru persoane fizice, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de „constituire a unui grup infracțional organizat”, prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 din C.pen. și „înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată”, prevăzută de art. 244 alin.1 și 2 din C.pen. rap. la art. 256 ind. 1 din

C.pen. și art. 35 alin.1 din C.pen.(două acte materiale), cauza fiind înregistrată în evidențele D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală sub numărul unic 2871/19/P/2024.

Prin ordonanța nr. 2871/19/P/2024 din data de **18.12.2024** s-a dispus reunirea dosarului penal cu numărul 3208/159/P/2022 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București la dosarul penal nr. 2871/19/P/2024 al Direcției De Investigare A Infracțiunilor De Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală – Secția de Combattere a Criminalității Organizate, cercetările fiind efectuate în cadrul acestui dosar.

În ceea ce privește critica de nelegalitate a punerii în mișcare a acțiunii penale și a efectuării în continuare a urmăririi penale, invocată de apărătorul ales al inculpatului Georgescu Călin, *Completul de judecată, în acord cu judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța de fond, reține că este nejustificat reiterată* întrucât, astfel cum rezultă din actele de urmărire penală îndeplinite în cauză, în dosarul nr. 3208/159/P/2022 (reunit la 2871/19/P/2024) începerea urmăririi penale a fost făcută chiar cu referire la *înșelăciunea în formă agravată* prevăzută de alin. 2 al art. 244 C.pen., vizând aceleași fapte materiale, care au făcut obiectul și al plângerii penale din dosarul 2871/19/P/2024, neimpunându-se schimbarea încadrării juridice sau extinderea la alte fapte.

De asemenea, *în dezacord cu apărarea, Completul constată că, în acest moment procesual, sunt suficiente elemente probatorii care să justifice reținerea suspiciunii rezonabile* că cei doi inculpați împreună cu Massimiliano Arena ar fi constituit un grup infracțional compus din trei persoane, în care Georgescu Călin este cel care inițiază și facilitează reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu relaționarea cu Rusen Ionel, prezentat ca persoana care poate interveni și derula demersurile necesare pentru obținerea creditului, iar Massimiliano Arena, reprezentant al Wealth Bank, este indicat ca persoana care ar fi putut sprijini sau confirma procedura de creditare, ulterior reprezentantului persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu, fiindu-i solicitate documente specifice pentru achitarea unor sume cu titlu de garanție, indicarea unor conturi pentru efectuarea plăților, invocarea unor reprezentanți ai pretinsei unități bancare, existența unor sume pretins blocate în cont, comunicarea unor preținse aprobări ale creditului, urmate de încercări eșuate de restituire a garanției în cuantum total de 1.100.000 euro.

Despre entitatea Wealth Bank, din materialul probator administrat până în prezent (înscrișuri, declarațiile persoanei vătămate, declarația lui Rusen Ionel dată în calitate de martor și despre care a precizat organelor de urmărire penală că și-o menține, ulterior prevalându-se de dreptul la tăcere, ca și inculpatul Georgescu Călin; corespondența electronică), rezultă că reprezentantul persoanei vătămate - Leu Răzvan-Liviu a aflat de la inculpatul Rusen Ionel, fiindu-i prezentată drept o unitate bancară cu sediul în Marea Britanie, însă, din înscrișurile depuse la dosarul cauzei rezultă că Wealth Bank are sediul în Uniunea Comodorelor – Africa de Sud, fiind o societate constituită la 31.12.2019 în Uniunea Comoros HY0121922, cu sediul social la adresa P.B. 1257 Bonovo Road, Fomboni, Insula Mawali, Uniunea Comoros.

Completul reține că Ministerul Public și-a întemeiat propunerea de luare a celei mai aspre măsuri preventive a celor doi inculpați, pe dispozițiile art. 223 alin. 1 lit. a teza finală și alin 2 C.pr.pen., care prevăd existența probelor, în acest moment procesual, din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există situația pregătirii de orice natură pentru astfel de acte: fugă ori ascundere în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, precum și existența probelor din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

Deși judecătorul de la instanța de fond a concluzionat că, în cauză, sunt indicii în sensul posibilității părăsirii țării de către inculpați, ceea ce ar reclama „plasarea unei forme de control asupra conduitei viitoare a inculpaților, atât în sensul prevenirii de noi infracțiuni, cât și în sensul derulării optime a urmăririi penale și în perioada de timp următoare”, *Completul a prezentat anterior materialul probator administrat până în prezent de organele de urmărire penală, din a cărui coroborare rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpații, între care unul*

este persoană publică, cu popularitate și care servește drept model de urmat și sursă de inspirație pentru cetățenii țării, folosindu-și statutul pentru a reclama schimbări pozitive în societate, *ar fi săvârșit infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare („constituire a unui grup infracțional organizat” și „înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată”)*, într-o manieră complexă, folosind pretinse mijloace frauduloase pentru inducerea și menținerea în eroare a persoanei vătămate, de natură să asigure mai ușor reușita acestor acțiuni, („prin mijloace care presupun ele însele acte de rea-credință, de încălcare a legii”¹: modul în care s-au solicitat și încasat sumele reprezentând garanțiile, precum și circuitul ulterior al sumelor de bani, inclusiv documentele și datele privind entitățile prezentate ca instituții bancare, comunicările între inculpați, precum și între inculpați cu persoana vătămată), **cu un pretins prejudiciu mai mare de 1 milion de euro.**

Cu toate acestea, calitatea inculpatului și pretinsa complexitate a schemei infracționale nu pot susține cea mai gravă măsură preventivă în absența unui suport pentru un risc concret², decelat chiar de judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță, *Completul de judecată adăugând existența probelor*, nu doar a indiciilor, *din care rezultă suspiciunea rezonabilă că cei doi inculpați au făcut pregătiri de orice natură pentru a părăsi țara și a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată (discuțiile confidențiale, purtate între cei doi inculpați în spațiu privat – vol. 19 dup*, din care rezultă că inculpatul Georgescu Călin îi solicita inculpatului Rusen Ionel să-i găsească un imobil pe teritoriul Italiei, care să aibă și o anexă „pentru servitori”, astfel încât să fie „securizat”, să „între sub incidența legii italiene”, să ia „copiii și gata” și „sigur, oamenii mei”, „important e să nu detecteze nimeni nimic. Asta mă interesează cel mai mult. Să nu care cumva să se afle, să nu care cumva să existe vreun miros de orice gen”, iar cu privire la ancheta derulată, urmare a sesizării persoanei vătămate și de care ambii inculpați sunt interesați, se afirmă de către inculpatul Rusen Ionel că organele de anchetă trebuie să facă comisie rogatorie în Anglia, ceea ce este complicat, ambii continuând discuția în referire la ridicarea controlului judiciar pentru ca inculpatul Georgescu Călin să aibă libertate de deplasare; **discuțiile din luna mai 2025 dintre cei doi inculpați**, din care rezultă că inculpatul Georgescu Călin îi solicită lui Rusen Ionel să efectueze demersuri pentru obținerea unui azil politic, atât pentru el, cât și pentru oamenii care îl sprijină, invocând legăturile pe care le are în acest sens, respectiv un fost șef, procuror în Italia, care îi este prieten foarte bun și care îl va ajuta cu toată procedura; **procesele-verbale de percheziție domiciliară și percheziție auto din 21.09.2026 – vol. 19 dup**, din care rezultă că au fost identificate echipamente de bruiaj, ridicate din autoturismul utilizat de către inculpatul Georgescu Călin, înscrisuri referitoare la Wealth Bank, ridicate de la locația folosită de inculpatul Rusen Ionel, document cu mențiunea „Diplomatic Passport – Order of Malta” emis pe numele Georgescu Călin în calitate de „Senator” **valabil în perioada „15.05.2025 – 14.05.2030”, „Diplomatic Id”** emis pentru „Senator Georgescu Călin/Prior of United States of America”, document emis de „E.A.T.M. – European Asian Trade Mission – Vienna/Austria” pe numele „Georgescu Călin” cu valabilitate în perioada „15.05.2025 – 14.05.2030”; **publicația online din 21.09.2026**, potrivit căreia Ambasada Ordinului Suveran Militar de Malta în România a transmis o reacție oficială site-ului www.stiripesurse.ro, arătându-se că: „Am citit în publicația dumneavoastră informația privind descoperirea unei cărți de identitate diplomatice presupus emise de Ordinul Suveran Militar de Malta pe numele unei persoane. [...] Confirmăm, de asemenea, că persoana în cauză nu este membru al Ordinului Suveran Militar de Malta și că noi nu am emis niciodată un asemenea document.”).

În consecință, multiplele demersuri efectuate și cronologia evenimentelor expuse în precedent exced tezei susținute de apărare, în sensul că, în speță, s-ar fi urmărit de către inculpatul Georgescu Călin doar achiziționarea unei simple locuințe în Italia, iar explicația

¹ Decizia C.C.R. nr. 110/2024, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a disp. art. 244 alin. 1 și alin. 2 din Codul Penal, publicată în M. Of., Partea I nr. 744 din 30.07.2024, par. 16

² A se vedea cauza Milev, C-310/18 PPU, Hotărârea pronunțată la data de 19.09.2018 de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, par. 44; Cauza Tiron împotriva ROMÂNIEI (cererea nr. 17689/03), Hotărârea CtEDO pronunțată la 7 aprilie 2009, par. 42.

oferită cu privire la pașaportul emis de un pretins Ordin de Malta, care i-ar fi fost trimis de o cunoștință din Italia, ca semn de apreciere, este doar o încercare de minimalizare a importanței mijloacelor de probă descoperite cu ocazia percheziției domiciliare și auto din 21 septembrie 2026.

În speță, deși din probele administrate până în prezent, rezultă că actele de pregătire în vederea sustragerii au debutat în cursul lunii mai 2025, având în vedere că la acel moment cauza se afla în cursul urmăririi penale *in rem*, inculpații apreciind ancheta ca fiind „în adormire” și fără probe, *cercetările au continuat și au fost administrate mai multe mijloace de probă*, care au susținut efectuarea în continuare a urmăririi penale, respectiv punerea în mișcare a acțiunii penale în septembrie 2026, conturându-se, așadar, suspiciunea rezonabilă de săvârșire a infracțiunilor de către aceștia, astfel încât Completul apreciază că riscul de sustragere de la urmărirea penală și de influențare a bunei desfășurări a procesului penal are caracter actual. În acest sens, apreciază relevanța în probațiune a elementelor mai sus indicate, respectiv: discuții privind plecarea din țară, căutarea unei țări în care persoana intenționează să solicite azil, identificarea unei locuințe în străinătate (Italia), procurarea documentelor necesare deplasării, existența unor contacte în străinătate care să faciliteze stabilirea în Italia.

Completul de judecată amintește că respectarea prezumției de nevinovăție a celor doi inculpați nu aduce atingere convingerii rezultate din probele administrate până în prezent, de luare a măsurii arestării preventive față de cei doi inculpați³, *organele de urmărire penală urmând a clarifica acuzațiile penale prin administrarea și a altor mijloace de probă* (identificarea și audierea martorilor ce ar rezulta din punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică; obținerea mandatelor de percheziție informatică și studierea comunicațiilor purtate prin intermediul aplicațiilor de comunicare ce folosesc traficul de internet), *eventualele probe ce se vor obține prin ordinul european de anchetă emis la data de 26.08.2026; explicațiile și lămuririle vizând transferul sumei de 118.000 lei la data de 06.10.2023 de către socrul inculpatului Georgescu Călin către reprezentantul persoanei vătămate, precum și implicarea inculpatului Georgescu Călin în demersurile privind creditarea și soluționarea îngrijorărilor reprezentantului persoanei vătămate*, inclusiv prin apelarea la alte persoane: Croitoru Vasile sau alte contracte de creditare; *audierea numitei Rusen Eliza – Patricia, cu respectarea disp. art. 117 alin. 1 lit. a C.pr.pen.*, în vederea clarificării transferului sumei totale de 158.421,57 eur, printr-un număr de 3 tranzacții în luna februarie 2022, din contul bancar al societății Migom Bank Ltd., sume provenind de la persoană vătămată - Real Concrete Land S.R.L.; *identificarea persoanelor care ar fi putut contribui la demersurile pentru obținerea unor documente de călătorie susceptibile de a fi false*, în condițiile în care apărătorul ales al inculpatului Georgescu Călin a susținut în cadrul dezbaterilor că „documentul nu aparține Ordinului de Malta propriu-zis, ci unei alte entități despre care se afirmă că are o legătură cu acesta, sens în care nu înțelege declarația ambasadorului Ordinului de Malta. [...] anul trecut inculpatul Georgescu i-a comunicat că o cunoștință din Italia i-a spus că îi trimite, ca semn de apreciere un pașaport emis de un Ordin [...]”.

De asemenea, organele de urmărire penală vor proceda la reaudierea martorului Negoescu Ion pentru a clarifica eventualele omisiuni din declarația dată la 29.01.2025, în referire la detaliile furnizate persoanei vătămate în conversațiile purtate prin intermediul aplicației whatsapp, în intervalul 22.03.2022 – 09.07.2022 (vol. 18 dup), prin care îl încunoștința pe Leu Răzvan Liviu că a luat legătura de mai multe ori cu inculpatul Georgescu

³ Prin hotărârea preliminară din 19 septembrie 2018, în cauza Milev, C.J.U.E. a stabilit că art. 3 și 4 din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție este aplicabilă și în cadrul procedurilor privind măsurile preventive, precum cele de luare sau menținere a arestului. În pasajele relevante ale hotărârii sale, CJUE afirmă că: „44. Această dispoziție trebuie interpretată în lumina considerentului (16) al Directivei 2016/343, potrivit căruia respectarea prezumției de nevinovăție nu aduce atingere deciziilor de arest preventiv, cu condiția ca aceste hotărâri să nu se refere la persoana suspectată sau acuzată ca fiind vinovată. Potrivit aceluiași considerent, înainte ca autoritățile judiciare să ia o hotărâre preliminară de natură procedurală, acestea ar putea fi nevoite să verifice dacă există suficiente elemente de probă incriminatoare împotriva persoanei suspectate sau acuzate care să justifice hotărârea respectivă, iar hotărârea poate conține referiri la aceste elemente. [...]”

Călin privitor la situația întârzierii finanțării și a restituirii garanției, numindu-l „direct responsabil!” (la data de 22.03.2022, 20:01:09).

Privitor la indicațiile judecătorului de drepturi și libertăți de la prima instanță, vizând lămuririle suplimentare în sarcina organelor de urmărire penală, Completul este de acord că în derularea unui contract poate interveni imposibilitatea ori omisiunea uneia dintre părți de a-și executa propriile obligații, iar acest fapt nu constituie automat infracțiune (de regulă, atrăgându-se răspunderea civilă contractuală, nu cea penală), însă, **din modalitatea în care inculpații ar fi acționat, astfel cum a fost descrisă anterior și rezultată din coroborarea probelor administrate până în prezent, rezultă suspiciunea rezonabilă că poziția subiectivă a inculpaților, în cronologia evenimentelor, nu ar fi avut de-a face cu încheierea propriu – zisă a unui contract, aceștia neurmărind în realitate executarea obligațiilor contractuale, ci doar să obțină un folos patrimonial injust pentru sine sau pentru altul, prin mijloace frauduloase, de inducere și menținere în eroare a persoanei vătămate pe durata unui interval îndelungat, respectiv ianuarie 2022 – toamna anului 2023.**

Prin urmare, Completul de judecată apreciază că sunt întrunite exigențele art. 5 par. 1 lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cu referire la noțiunea de suspiciuni, întrucât nu este necesar ca la momentul arestării, anchetatorii să aibă suficiente probe pentru a aduce o acuzație. Faptele ce au dat naștere suspiciunii (bănuielii) nu trebuie să fie la același nivel cu faptele necesare pentru a justifica o condamnare sau chiar pentru a aduce o acuzație, ce trebuie să existe la un moment procesual ulterior în cadrul urmăririi penale, obiectul preocupărilor, pe parcursul privării de libertate fiind acela de a continua investigațiile în scopul de a confirma sau de a înlătura temeiurile arestării (în acest sens, CtEDO, *cauza Brogan ș.a contra Marii Britanii*, Hotărârea din 29.11.1988; *cauza Murray contra Marii Britanii*, Hotărârea din 28.10.1994, *cauza O'Hara contra Marii Britanii*, Hotărârea din 16.10.2001).

Totodată, CtEDO acceptă riscul de sustragere ca temei valabil al arestării preventive doar când este demonstrat concret, pe baza situației personale a inculpatului, și nu poate fi înlăturat prin cauțiune sau alte garanții. Riscul ca inculpatul să nu se prezinte la proces este primul dintre cele patru motive admise de jurisprudența CtEDO pentru refuzul punerii în libertate, alături de riscul de obstrucționare a justiției, de săvârșire a unor noi infracțiuni și de tulburare a ordinii publice (Buzadji c. Republicii Moldova [MC], 2016, parag. 88; Tiron c. România, 2009, parag. 37).

De asemenea, Curtea E.D.O. (Neumaister c. Austriei, 1968, parag. 10) a statuat că riscul sustragerii de la procedurile penale nu poate fi măsurat numai prin raportare la severitatea pedepsei pe care o riscă inculpații în caz de condamnare, ci trebuie analizat și din perspectiva unui număr de alți factor relevanți, precum: personalitatea inculpatului, moralitatea acestuia, domiciliul, profesia, resursele sale financiare, legăturile sale familiale și legăturile de orice natură cu statul în care are loc urmărirea penală.

În cuprinsul referatului cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive, se menționează în legătură cu coinculpatul Massimiliano Arena, că acesta a făcut obiectul unor investigații jurnalistice din Italia, potrivit cărora: „Investigația italiană arăta că problema nu era limitată la existența unei entități offshore. Mai mulți clienți ai structurilor asociate lui Arena susțineau că banii depuși în aceste conturi au rămas blocați. Un antreprenor italian reclama pierderea a peste 750.000 de euro” (sursa <https://www.economedia.ro/>), „în 2023, italianul Massimiliano Arena și asociații săi au fost puși sub acuzare în Sicilia pentru apartenență la un grup criminal transnațional care oferea servicii financiare ilegale. Arena lucrase anterior în grupul bancar Bandenia, desființat în Spania și anchetat pentru spălare de bani în 2017. Cazul lui a fost documentat de OCCRP. Massimiliano Arena este acuzat de spălare de bani și de constituirea unui grup criminal transfrontalier” (sursa <https://www.actualitateaprahoveana.ro>).

În raport de cele mai sus indicate, Completul de judecată reține că lăsarea în libertate a inculpaților prezintă pericol concret pentru ordinea publică, măsura alternativă la arestarea preventivă solicitată de apărătorul ales al inculpatului Rusen Ionel –controlul judiciar - fiind insuficientă pentru a înlătura această stare de pericol, pentru aceleași motive arătate mai sus.

Completul de judecată constată că măsura arestării preventive este astfel proporțională cu gravitatea acuzațiilor aduse și, respectiv, cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, în raport cu particularitățile cauzei descrise anterior, considerând că interesul societății de a se afla în siguranță și de a elimina, măcar temporar, persoanele care prezintă un grad de pericol social crescut, este primordial și trebuie să fie plasat înaintea unui posibil prejudiciu personal ce li s-ar cauza înculpaților prin privarea acestora temporară de libertate. De asemenea, Completul are în vedere că, prin caracterul procesual al măsurii arestării preventive, nu exprimă convingerea de vinovăție, ci recurgerea la o măsură care să asigure normala desfășurare a procesului penal.

Față de aceste considerente, Curtea, în opinie majoritară, în temeiul art. 425 ind. 1 alin. 1 și 7 pct.1 lit. b C.pr.pen. raportat la art.204 C.pr.pen., va respinge, ca nefondate, contestațiile formulate de contestatorii-inculpați: Georgescu Călin și Rusen Ionel, împotriva încheierii de ședință din data de 22.09.2026, pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București – Secția I penală, în dosarul nr. 39502/3/2026, iar în baza art. 425ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a) C.pr.pen. rap. la art. 204 C.pr.pen., va admite contestația formulată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală, împotriva încheierii de ședință din data de 22.09.2026, pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București în dosarul nr. 39502/3/2026.

Va desființa încheierea contestată și, pe fond, rejudecând, va dispune următoarele:

În baza art. 226 C.pr.pen. rap. la art. 223 alin. 1 lit. a teza finală și alin. 2 C.pr.pen. și art. 202 alin. 1, 2 și 4 lit. e) C.pr.pen., va admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală, de luare a măsurii arestării preventive privind pe inculpații: Georgescu Călin și Rusen Ionel.

Va dispune arestarea preventivă a inculpaților: Georgescu Călin și Rusen Ionel, pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data punerii în executare a mandatelor de arestare preventivă.

În baza art. 230 C.pr.pen., va dispune emiterea mandatelor de arestare preventivă pe numele inculpaților: Georgescu Călin și Rusen Ionel.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea contestației Parchetului de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală vor rămâne în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin.2 , 4 C.pr.pen., obligă pe fiecare contestator – inculpat la plata către stat a sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE**

În opinie majoritară:

În temeiul art. 425 ind. 1 alin. 1 și 7 pct.1 lit. b C.pr.pen. raportat la art.204 C.pr.pen., *respinge, ca nefondate, contestațiile* formulate de contestatorii-inculpați: Georgescu Călin și Rusen Ionel, împotriva încheierii de ședință din data de 22.09.2026, pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București – Secția I penală, în dosarul nr. **39502/3/2026.**

În baza art. 425ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a) C.pr.pen. rap. la art. 204 C.pr.pen., *admite contestația formulată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală, împotriva încheierii de ședință din data de 22.09.2026, pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București în dosarul nr. 39502/3/2026.*

Desființează încheierea contestată și, pe fond, rejudecând, dispune următoarele:

În baza art. 226 C.pr.pen. rap. la art. 223 alin. 1 lit. a teza finală și alin. 2 C.pr.pen. și art. 202 alin. 1, 2 și 4 lit. e) C.pr.pen., *admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală, de luare a măsurii arestării preventive privind pe inculpații: Georgescu Călin și Rusen Ionel.*

Dispune arestarea preventivă a inculpaților: Georgescu Călin și Rusen Ionel, pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data punerii în executare a mandatelor de arestare preventivă.

În baza art. 230 C.pr.pen., dispune emiterea mandatelor de arestare preventivă pe numele inculpaților: Georgescu Călin și Rusen Ionel.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea contestației Parchetului de pe lângă Î.C.C.J.- D.I.I.C.O.T.-Structura Centrală vor rămâne în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin.2 , 4 C.pr.pen., obligă pe fiecare contestator – inculpat la plata către stat a sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Definitivă.

Pronunțată, astăzi, **29.09.2026**, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin grefa instanței.

PREȘEDINTE
JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI
Violeta-Elena Georgescu-Ashemimry Dragoș-Valentin Mirea

Grefier,
Iordache Vasilica

În opinie minoritară:

În baza art. 425¹ alin. 7 pct. 1 lit. b C.p.p. rap. la art. 204 C.p.p., *respinge ca nefondate contestațiile* formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și de inculpații Georgescu Călin și Rusen Ionel împotriva încheierii din data de 22.09.2026 pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, în dosarul nr. 39502/3/2026, cu obligarea inculpaților la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

JUDECĂTOR,
CRISTINA GRECU
OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, consider că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a dispune luarea măsurii arestării preventive față de inculpații Rusen Ionel și Georgescu Călin.

În esență, luarea măsurii arestării preventive presupune, ca premisă indispensabilă, existența unor probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea care i se impută. Această condiție trebuie să fie însoțită fie de existența unuia dintre riscurile concrete prevăzute la art. 223 alin. 1 Cod procedură penală — sustragerea de la procedurile judiciare, influențarea probatoriului ori a participanților la proces, exercitarea de presiuni asupra persoanei vătămate sau riscul săvârșirii unei noi infracțiuni —, fie, în ipoteza de la alin. 2, de necesitatea privării de libertate pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică, stabilită în urma unei evaluări concrete a criteriilor prevăzute de lege.

Astfel, cu privire la condiția existenței unor probe privind comiterea faptelor, se observă că prezenta propunere de arestare preventivă s-a formulat în raport de infracțiunile de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1, 3 C.p. și înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prev. de art. 244 alin. 1, 2 C.p. rap. la art. 256¹ C.p., cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p.

Analizând, mai întâi, acuzația referitoare la constituirea unui grup infracțional organizat, apreciez că probatoriul administrat nu evidențiază existența unei structuri organizate, stabile și coordonate, caracterizate printr-o repartizare a rolurilor și prin acțiunea concertată a membrilor săi în vederea realizării unui scop infracțional comun.

Simpla participare a trei persoane la săvârșirea faptelor cercetate nu este suficientă pentru reținerea infracțiunii, în lipsa unor elemente concrete care să evidențieze existența unei asocieri cu caracter organizat, distinctă de participația penală ocazională.

În plus, demersurile ulterioare ale inculpaților – asigurări date persoanei vătămate pentru recuperarea sumei de bani transferate, încheierea unui nou contract de credit, de împrumut, nu reprezintă acte specifice constituirii, aderării sau sprijinirii unui grup infracțional organizat și nu pot fundamenta concluzia existenței unei asemenea structuri.

Totodată, existența și activitatea grupului infracțional organizat până în anul 2023 nu pot fi deduse exclusiv din pretinsa persistență a stării de eroare a persoanei vătămate.

În acest sens, înșelăciunea de înșelăciune se consumă la momentul producerii pagubei în patrimoniul persoanei vătămate, respectiv la momentul efectuării actului de dispoziție patrimonială determinat de inducerea în eroare. Prin urmare, împrejurarea că persoana vătămată a continuat să creadă ulterior realitatea susținerilor inculpaților ori că a realizat caracterul fraudulos al acestora abia în anul 2023 nu este aptă, prin ea însăși, să determine prelungirea în timp a activității infracționale și nici să probeze existența ori funcționarea grupului infracțional organizat până la acel moment.

În ceea ce privește înșelăciunea de înșelăciune, elementul probator central pe care se întemeiază acuzația îl constituie declarațiile persoanei vătămate, Leu Răzvan Liviu. Examinarea succesivă a acestora relevă modificări ale versiunii prezentate inițial, inclusiv cu privire la aspecte relevante pentru stabilirea situației de fapt.

Astfel, în cuprinsul plângerii penale formulată la data de 19.07.2022, persoana vătămată i-a indicat drept autori ai faptei de înșelăciune pe inculpatul Rusen Ionel, pe numitul Arena Massimiliano și funcționarii Băncii Transilvania.

În sinteză, persoana vătămată a arătat că, în cursul anului 2021, l-a cunoscut pe inculpatul Rusen Ionel care i-a propus transferul sumei de 1.100.000 de euro către o bancă din străinătate la care se pretindea acționar, în scopul obținerii unei linii de credit în valoare de aproximativ 6.000.000 euro. În aceste condiții, în luna decembrie 2021, a transferat suma indicată în contul comunicat de inculpat și de numitul Arena Massimiliano, fiindu-i garantată aprobarea creditului într-un termen de cel mult o lună.

La data de 24.10.2022, persoana vătămată a fost audiată de către organele de poliție în cadrul dosarului penal instrumentat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul București. Cu acest prilej, a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul Rusen Ionel prin intermediul coinculpatului Georgescu Călin, cel din urmă participând numai la primele două întâlniri. Prima întâlnire a avut loc în București, când inculpatul Rusen Ionel i-a fost prezentat drept o persoană capabilă să faciliteze obținerea unei linii de credit, iar la cea de a doua întâlnire au fost discutate aspecte legate de transferul sumelor și de formalitățile bancare, Ionel Rusen prezentând documente privind calitatea sa de acționar la Wealth Bank și indicând documentația necesară pentru deschiderea contului și accesarea finanțării. În continuare, persoana vătămată a declarat că a semnat contractul de credit la Londra, în cadrul unei întâlniri desfășurate la hotelul JW Marriott, la care au participat Rusen Ionel și Arena Massimiliano. În ceea ce privește transferul sumei de 1.100.000 euro către alte entități decât Wealth Bank, persoana vătămată a declarat că a efectuat plățile exclusiv la indicațiile inculpatului Rusen Ionel, în baza documentelor furnizate de acesta, fără să cunoască natura juridică a societății EIBT TRUST Ltd. sau motivul pentru care societatea administrată de el a acordat acesteia un împrumut de 1.000.000 euro.

Ulterior, la data de 13.02.2024, persoana vătămată a formulat o nouă plângere penală, de această dată susținând că a fost indus în eroare de către inculpații Georgescu Călin, Rusen Ionel, de numitul Arena Massimiliano și de către martorul Negoescu Ion.

Cu acest prilej, persoana vătămată a arătat că prima întâlnire a avut loc în cursul anului 2021, în municipiul Câmpulung Muscel, în prezența martorului Negoescu Ion și a inculpaților

Georgescu Călin și Rusen Ionel, acesta din urmă fiind prezentat ca un om de afaceri serios, cu posibilitatea reală de a intermedia obținerea creditului. Potrivit aceleiași plângeri, o a doua întâlnire a avut loc în municipiul Constanța, în vara anului 2021, la care au participat aceleași persoane, fiind discutate detaliile investiției ce urma să fie realizată cu fondurile obținute prin creditarea acordată de Wealth Bank Transfer Ltd. Geneva. Ulterior, inculpatul Rusen Ionel i l-a prezentat pe numitul Arena Massimiliano, director al Wealth Bank Transfer Ltd.

Fiind reaudiat la data de 18.11.2024, Leu Răzvan Liviu a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul Georgescu Călin prin intermediul martorului Negoescu Ion. Mai departe, a arătat că a avut mai multe întâlniri cu inculpatul Georgescu Călin în municipiul Câmpulung Muscel, iar în cadrul uneia dintre acestea i s-a propus contractarea unei linii de credit în valoare de 6.000.000 euro pentru derularea unei afaceri cu aur în Dubai și pentru susținerea campaniei electorale a inculpatului. În acest context, i s-a comunicat că acordarea creditului era condiționată de constituirea unei garanții în cuantum de 1.100.000 euro. Persoana vătămată a declarat că, în cadrul aceleiași întâlniri, l-a cunoscut pe inculpatul Rusen Ionel, prezentat ca om de afaceri și acționar al Wealth Bank Transfer Ltd.. La data de 28.12.2021, a transferat suma de 1.000.000 euro într-un cont deschis la Incore Bank AG Switzerland, deși finanțarea urma să fie acordată de o altă instituție bancară, iar după aproximativ două-trei luni, s-a deplasat la Londra împreună cu inculpatul Rusen Ionel pentru semnarea în format fizic a contractului de creditare.

La data de 29.01.2025, persoana vătămată a fost reaudiată, prilej cu care l-a menționat pentru prima dată și pe numitul Naeem Chan - cetățean pakistanez, în contextul demersurilor întreprinse de acesta din urmă pentru înființarea unei societăți comerciale în Dubai, societate care a fost ulterior constituită.

Evaluând declarațiile persoanei vătămate, se constată, cel puțin la nivel de aparență, existența unor neconcordanțe între versiunile succesiv prezentate, atât cu privire la locul și participanții la întâlniri, cât și în ceea ce privește rolul persoanelor implicate, destinația urmărită a fondurilor și explicațiile oferite pentru efectuarea transferurilor bancare.

Tot din perspectiva declarațiilor persoanei vătămate, un element relevant îl constituie faptul că implicarea inculpatului Georgescu Călin în activitatea de inducere în eroare a fost menționată pentru prima dată în plângerea penală formulată în anul 2024, concomitent cu susținerea existenței unei înțelegeri prealabile între toate persoanele indicate.

În încercarea de a explica omisiunea menționării inculpatului Georgescu Călin în plângerea inițială, persoana vătămată a susținut că primele demersuri în vederea sesizării organelor de urmărire penală au fost întreprinse la inițiativa martorului Negoescu Ion care i-ar fi indicat conținutul sesizării. Ulterior, potrivit aceleiași declarații, organul de poliție ar fi redactat și înregistrat o plângere având un conținut similar.

În pofida acestor susțineri, persoana vătămată a fost audiată la data de 24.10.2022 de către organele de poliție când, cel puțin teoretic, a avut ocazia să redea toate împrejurările comiterii faptei și să indice pe cei pe care îi considera responsabili de inducerea în eroare și prejudicierea sa.

La rândul său, fiind audiat în calitate de martor, inculpatul Rusen Ionel a arătat că a cunoscut persoana vătămată în luna decembrie 2021, prin intermediul unor prieteni comuni, iar la scurt timp au inițiat împreună o activitate comercială în Dubai, constituind societatea Royal International Gold LLC. În cadrul societății, inculpatul deținea o participație de 10% din părțile sociale, persoana vătămată deținea 70% și exercita, totodată, funcția de administrator, iar numitul Naeem Chan deținea restul de 20% din capitalul social. În vederea dezvoltării activității comerciale era necesară obținerea unei finanțări bancare sub forma unui credit. Pentru acest motiv, de comun acord cu persoana vătămată, l-a contactat pe numitul Arena Massimiliano, care ocupa funcția de director general al Wealth Bank.

Afirmațiile inculpatului de coroborează cu declarațiile martorului Thomas Schatti, cel din urma exercitând funcția de director general al Migom Bank LTD în perioada 2019-2022. Fiind audiat de către Poliția Cantonală Zurich în cadrul procedurii de asistență judiciară internațională, martorul a declarat că între Migom Bank LTD, Wealth Bank și Incore Bank AG existau legături de natură operațională, precizând totodată că instituția bancară pe care o

conducea nu avea în obiectul de activitate acordarea de credite, desfășurând exclusiv operațiuni de plăți. Martorul a oferit explicații referitoare la funcționarea contului colectiv; totodată, a arătat că Massimiliano Arena a deținut sau deține funcția de director general al Wealth Bank.

Așadar, contrar susținerilor persoanei vătămate, martorul Thomas Schatti l-a indicat pe numitul Massimiliano Arena ca având calitatea de director general al Wealth Bank. De altfel, acuzația formulată împotriva inculpaților este fundamentată pe o pretinsă calitate mincinoasă a numitului Massimiliano Arena, împrejurare care ar fi contribuit la inducerea în eroare a persoanei vătămate. Or, din probatoriul administrat până la acest moment în cauză, rezultă că persoana respectivă deținea într-adevăr o funcție în cadrul Wealth Bank. Cu toate acestea, este de precizat că o parte din comisiile rogatorii internaționale inițiate de autoritățile judiciare române nu au fost executate până în prezent.

Posibilitatea ca între inculpatul Rusen Ionel și persoana vătămată să se fi stabilit o relație de afaceri, de natură comercială, este susținută și de declarațiile martorului Negoescu Ion care a relatat împrejurările în care cei doi au intrat în contact și au inițiat raporturi ce ar fi putut avea o asemenea natură. Martorul a arătat că inculpatul Rusen Ionel i-a propus persoanei vătămate identificarea și obținerea unei finanțări externe, respectiv a unui credit internațional, destinat susținerii unei afaceri ce urma să fie dezvoltată în Dubai.

În plus, actele dosarului relevă existența unei tranzacții financiare efectuată de inculpat în beneficiul persoanei vătămate. Astfel, la data de 10.05.2022, inculpatul Rusen Ionel a transferat, prin intermediul UniCredit Bank, suma de 900.000 lei în contul persoanei vătămate, la rubrica aferentă detaliilor tranzacției fiind înscrisă mențiunea „cadou”.

Dosarul mai cuprinde diferite înscrisuri redactate în limba engleză, contracte, acord de împrumut garantat, documente conexe, corespondență electronică, ordine de plată în valută, precum și imagini ale unor conversații purtate prin aplicația WhatsApp. În ceea ce privește o parte din aceste conversații, din conținutul depus nu rezultă data la care au fost purtate, numerele de telefon utilizate și nici identitatea persoanelor între care s-au desfășurat discuțiile, împrejurări care afectează posibilitatea verificării autenticității și relevanței acestora în cauză.

Cu toate acestea, materialul probator administrat în cauză, deși nu prezintă consistența necesară pentru a fundamenta luarea unei măsuri preventive privative de libertate, relevă existența unor indicii temeinice cu privire la implicarea inculpaților în activitatea infracțională cercetată, suficiente, în sensul art. 202 alin. 1 C.p.p, pentru a justifica luarea unei măsuri preventive mai puțin intruzive, respectiv măsura controlului judiciar.

Principalul element care îi implică pe inculpați în activitatea infracțională cercetată, cu precădere pe inculpatul Rusen Ionel, îl reprezintă participarea la o serie de discuții care au avut drept consecință transferul de către persoana vătămată a sumei de 1.100.000 de euro, precum și lipsa unor clarificări cu privire la traseul ulterior al acestei sume, respectiv la tranzacțiile succesive efectuate și la destinația finală a fondurilor.

Mai departe, în opinie minoritară, apreciez că nu este îndeplinită nici cea de-a doua condiție necesară pentru luarea măsurii arestării preventive, referitoare la existența unei situații de risc dintre cele prevăzute de art. 223 alin. 1 C.p.p. În ceea ce privește, în particular, ipoteza prevăzută de art. 223 alin. 1 lit. a C.p.p, invocată de procuror în susținerea propunerii, materialul probator administrat nu relevă existența unor elemente concrete din care să rezulte că inculpații ar intenționa să fugă ori să se ascundă în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată ori că ar fi efectuat pregătiri în acest sens.

Din această perspectivă, intenția atribuită inculpatului Georgescu Călin de a achiziționa o locuință pe teritoriul Republicii Italiene, respectiv identificarea unor echipamente de bruiaj în autoturismul utilizat de acesta nu sunt apte, în sine, să fundamenteze concluzia existenței unui risc concret de sustragere de la desfășurarea procesului penal.

Organele de urmărire penală au aflat despre intenția inculpatului Georgescu Călin de a achiziționa o locuință în afara României în luna mai 2025, cu prilejul interceptării unei convorbiri în mediul ambiental între cei doi inculpați. Prin urmare, dacă ar fi apreciat că această conduită a inculpatului ar genera un pericol real și imediat de sustragere, s-ar fi impus

o intervenție procesuală promptă la acel moment, iar nu după trecerea unui interval de timp de un an și patru luni.

În plus, apărarea a evidențiat faptul că inculpatul a părăsit de două ori țara ulterior ridicării măsurii controlului judiciar impusă într-un alt dosar și de fiecare dată a revenit în țară, afirmație necombătută de către procuror.

Totodată, nu se explică în mod concret mecanismul prin care deținerea instrumentelor identificate în autoturism ar fi afectat ori ar fi fost aptă să afecteze buna desfășurare a urmăririi penale, nefiind indicate acte de urmărire penală împiedicate, probe alterate sau alte consecințe efective asupra anchetei.

Referitor la incidența dispozițiilor art. 223 alin. 2 C.p.p., cu privire la pericolul pentru ordinea publică care ar putea constitui temei pentru privarea de libertate a unei persoane, jurisprudența Curții de la Strasbourg a evidențiat, în mod constant, că anumite infracțiuni, prin raportare la gravitatea lor particulară și prin reacția publicului la săvârșirea lor, pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica o detenție provizorie, cel puțin o anumită perioadă de timp, dacă dreptul intern recunoaște noțiunea de tulburare a ordinii publice provocată de o infracțiune. Prin sintagmă „pericol pentru ordinea publică” se înțelege sentimentul de neliniște ori de insecuritate în rândul membrilor din comunitate, generat de faptul că o persoană acuzată de săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate ridicată, ar putea fi cercetată și judecată în stare de libertate.

În opinie minoritară, consider că în acest moment inculpații nu prezintă un pericol actual și concret pentru societate având în vedere perioada mare de timp ce a trecut de la data la care faptele ar fi fost comise. Acuzația privește o infracțiune contra patrimoniului pretins comisă la datele de 22.12.2021, 28.12.2021, respectiv 20.01.2022, în cadrul unor raporturi între particulari, iar din datele prezentate nu rezultă existența unor împrejurări actuale care să confere faptei o asemenea gravitate concretă încât privarea de libertate să fie necesară după trecerea unei perioade îndelungate de la momentul preinsei activității infracționale.

Dacă inculpații ar fi prezentat în mod real un pericol pentru ordinea publică, organele de urmărire penală ar fi trebuit să acționeze într-un termen apropiat săvârșirii presupuselor fapte, când eventuala stare de pericol era una actuală și concretă, iar nu după patru ani și jumătate, când rezonanța socială a acestora este considerabil diminuată.

Este relevant și faptul că în perioada 2022 – 2025 inculpatul Rusen Ionel a fost audiat în repetate rânduri în calitate de martor, fără ca organele de urmărire penală să considere necesară schimbarea calității sale procesuale sau efectuarea unor acte de urmărire penală care să evidențieze existența unei suspiciuni rezonabile îndreptate împotriva sa. Cu toate acestea, abia la data de 21.09.2026 s-a dispus continuarea urmăririi penale față de suspecți și, în aceeași zi, punerea în mișcare a acțiunii penale.

O asemenea succesiune a actelor procesuale demonstrează că însuși procurorul nu a perceput, pe parcursul anilor care au urmat sesizării, existența unei stări de pericol care să justifice o intervenție urgentă.

Cu toate acestea, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 202 alin. 1 C.p.p., că inculpatul Georgescu Calin este cercetat, respectiv trimis în judecată pentru alte fapte penale, împrejurarea că în cauză urmează a fi administrate probe, cel puțin efectuarea comisiilor rogatorii internaționale, măsura controlului judiciar apare ca fiind necesară pentru buna desfășurare a procesului penal, astfel că în mod corect judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță a dispus luarea acestei măsuri.

Judecător
Grecu Cristina

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO